

Gabella iusta imposta obligat in conscientia, & ad restitu-
tionem, 6. 19. quondam gabella ab exactoribus non per-
mitta posse in conscientia non solvi, 6. 20. quid dicendum,
quando mercator est dubius de iustitia legalis impositi,
ibidem, tam Ecclesia, quam Ecclesiastica personae, ac eorum
bona sunt a solutione gabellum exempla, 6. 21. ram-
lis exemplo eis competit, non tantum iure humano, sed
etiam divino ibidem.

Gaudium, & delectatio ad voluntatem pertinent, non adin-
gellecent, & sunt eius passiones, non actus, 25. 18. beat-
itudine delectationis, & gaudium necessarium includit, 25.
19. V. Beatitude.

Generatio prolixi finis primarius, & immediatus matrimonii, 20. 15. quomodo cum tali fine adhuc compofibile sit
votum inter coniuges de castitate servanda, 20. 91. V. Ma-
trimonium.

Officiale de fiducie.

Gloriosa Virgo Deipara in sua Conceptione fuit a macula ori-
ginali peccati præservata, 28. 18. quantum gratia perfec-
tionis, & intentionis toto tempore vita fuæ confecta
fuerit, 28. 19. in plenitudine gratia Sanctos omnes, & An-
gelorum ordines superavit, 28. 20. idem dicendum est in
perfectione beatitudinis, quia his perfectionis gratia respon-
det, 28. 18. quid Beata Virgo singulariter in Verbo videat
supralios Beatos, quod ea, quid ad scientiam visionis spe-
rant, 28. 12. & seq. quid dicendum quod ea, quae spectant
ad visionem possibilium, que numquam erunt, 28. 12. quid
dicendum est de refectionibus accidentialibus, & quid
si Aureola, & quotuplex, 28. 12. aureola virginitatis infi-
gnia est, cum sit Regina Virginum, 28. 12. ac etiam aureo-
la doctrina, cum fidei Magistra, & Apostolorum do-
trix, ibidem, competit etiam ei excellens auræla Mar-
tyris, quam omnium Martyribus, 28. 12. verisimile erit
est de dignitate Matris. De singulariæ aliq. em habere
splendorē, vel decorem, qui omniæ a se perfectior sit, &
excellenter, 28. 12. quid de gloria Corporis Virginis sen-
tientiam sit, & singulare in chorum constituit, 28. 12.

Gradus confanguntur quomodo sint digni (cendi), & compu-
tandi, 20. 10. gradus alijuratis membranarum sunt juxta gra-
dus confanguntur, 20. 12.

Etatæ sanctificans per Sacramenta novæ legis confertur per se,
& propriez divina institutione, 16. 19. non quidem prin-
cipaliter, sed instrumentaliter, ex opere operato, 16. 20.
non quidem physicæ, sed moraliter, 16. 21. nulla gratia
confertur per Sacramenta à gratia habituali distinda
per auxilia quædam particularia, 16. 13. quomodo, & qua-
di in quaem conferant gratiam, 16. 24. an anterior
gratia conferatur ex opere operantis, vel etiam ex opere ope-
rato, 16. 23. quædam Sacramenta, per se, & ex visu institu-
tiois primam gratiam conferunt, quædam vero secundam,
qui postea talionis solvit, tenetur adhuc resarcire alia
damna ex nocte occisi fecuta, 8. 46. ad præstatam resarcie-
mentum, tenetur, etiam occisi ante mortem remiserit
ei omnia, 8. 47.

Hora Canonica quomodo, & ordine sint recitandæ, 14. 52. quâ-
le peccatum sit Hora in recitationem notabiliter interrum-
pete, ibidem, diel debent debili, & statim temporibus à le-
gitima consuetudine p. se scriptis, 14. 53. attentione quoque, vel
devotione necessaria est Horas Canonas recitandas, ibidem
qui Horas regit Canonica cum voluntaria distractione,
præceptum non impler, 27. 92. quinam ad illas recitandas
obligatur, 14. 49. & seq. qualis, & quanta stilorum obli-
gatio, 14. 57. quoniam causa excusæ ab Horarum recita-
tione, V. Officium divinum.

Gula quid sit, & quale peccatum, 15. 14. quid de ebrietate
dicendum, 15. 14. 7. quæ, & quorū filii Gula, ibidem, V. Vi-
tia Capitalia.

Habitualis macula est effectus peccati, qui transfacto pec-
cat actu in ipsa remanet, 15. 11. quid sit, & quid im-
portet hac macula habitualis, 15. 12. V. Peccatum.

Hæredes quinam possint institui, & qui non, 4. 14. V. Testa-
mentum.

Hæres quid sit, 6. 18. & seq. negans fidem verbis, vel facto, in-
terior vero retinens verum alienum non est censensus hære-
ticus, 10. 20. dubius in fide positivæ est hæreticus, non autem
dubius negative, 10. 22. in quo censitat pertinacia ad hæ-
rem requiri, 10. 23. V. Fides.

Hypocrites quid sit, & quinam verus hypocrita dicatur, 7. 44.
acquisita per hypocritam sunt refutacioni obnoxia, ibidem.
acquires per hypocritam beneficium Ecclesiasticum, aut
aliquod aliud officium in Religione ad restitutionem ren-
tatur, 7. 45.

Hypothesæ, & pignus quid sint, & quomodo differant, 5. 164.

dia ad vespertas, vel noctem, 12. 8. comedendo cibos veritos
in die jejuni interpolatis viciis, toties quis peccat mortaliter,
quoties illos sumit, non autem comedendo cibos non ve-
ritos, 12. 9. non est licita abstinentia, & quæ notabiliter salutis
noceat, aut virtus minuat, 12. 10. jejuna ab Ecclesia indi-
cta obligat ad sui observantiam sub peccato mortali, 12. 11.
quando jejuniū obligat actum de iure naturæ, & divino, ibi-
dem, quæ sicut tempora jejuniū ab Ecclesia prescripta,
12. 11. feria sexta non est abstinentia ab eis carnium, si in
eadie festum Nativitas Domini occurat, ibidem, nec etiam
Frates Minoris in hoc casu in illa die ad jejuniū tenentur,
12. 12. Chirilliani servare tenentur jejuniū ab Ecclesia indi-
cta completo anno vigilius primo, 12. 14. obligatio jejuniū est
per sonis, & idem non potest quis jejunare per alium, 12. 15.
obligatio jejuniū in eodem die aliquando dupliciter potest ex
duplici præcepto, & quando duplex committatur peccatum,
si frangatur, ibidem, ad que jejunia Religiosi tenentur, 12.
16. probabilitas et opinio alterius viatores teneri ad jejunia
locorum, per quæ transcursum, 12. 17. quod modis peccatum
in hoc Ecclesiæ præcepto, 12. 18. sunt aliqua causa ob quæ
quis ab observatione jejuniū exceptari potest, quæ ad tria capi-
ta reducuntur, 12. 19. ratione impotens excusantur, qui
sunt aliquo gravi incommode, vel notabili danno jejunare
non possunt, 12. 20. labor etiam corporeus, & notabilitas cor-
pus defragans à jejunio exceptat, 12. 21. propter laborei rei
indifferentis, vel illius, ut impensum non liberat quis est præ-
cepto jejuniū, 12. 22. ratione etiam pietatis excusantur à je-
junio omnes, qui operibus praestitoribus, vel maioris momen-
ti inclinabunt, que cum jejunio absque gravi incommo-
do efficiuntur, 12. 23. etiam labor mentis, & ingenii
ab obligatione jejuniū potest excusari, si sit continuus, &
confutus, 12. 24. exceptat etiam à jejunio superioris dispensatio,
12. 25. qui fidelis Superior, ibidem. Parochus etiam
præfante Episcopo potest cum aliquibus iusta de causa à jeju-
nio dispensare, 12. 26. alia causa etiam à jejunio excusantes,
12. 27.

Immutatio quoctuplex, 12. 26. & 15. 97. quæ diligencia sit adhi-
benda, ut ignorancia dicatur invincibilis, 12. 98. ignorancia
antedecedens, & invincibilis tam iuri, quam facta a peccato
excusat omnino, 15. 99. ignorancia consequens, seu vincibilis
non excusat a peccato, 12. 100. que ignorantia vincibilis
propriæ dicti potest, ibidem, ignorantia concomitans, si fuerit
vincibilis, non excusat a peccato, benè tamen si fuerit invin-
cibilis, 15. 101. V. Peccatum,

Immutitas Ecclesiastica quid sit, & quinam ea gaudent, 12.
37.

Impedimenta Matrimonii. V. Matrimonium.

Incessus, V. Luxuria.

Indulgenciam quid nominis sit, 12. 2. est in Ecclesia spiritualis
quidam thesaurus constans ex Christi, & Sanctorum sati-
factionibus, 12. 3. quomodo merita Sanctorum in Ecclesia the-
sauro reponantur, 12. 4. seq. bujus thesauro dispensatio à
Christo Domino Ecclesiæ credita est, 12. 7. an aliunde, quam
ex Ecclesiæ thesauro Indulgenciam concedi possit, 12. 8. an
thesaurus Ecclesiæ solidum per Indulgencias dispensatur, 12. 9.
an applicetur fidélibus per modum solutiōnis, vel absolu-
tōnis, 12. 10. potest concedendi Indulgencias non eis Ordinis,
sed iurisdictionis, 12. 11. Summus Pontifex habet potestatem
ordinariam iure divino toti Ecclesiæ Indulgencias conceden-
di, 12. 12. Concilium generale, ut a Pontifice conditum
non habet potestatem ordinariam Indulgencias concedendi,
12. 13. & sequent. Episcopi quoque potestem habent ordinariam
quædam Indulgencias concedendi in sua Diœcesi, 12.
15. an hanc potestem habent iure divino, vel humano,
12. 16. iure communis potestem non habent Abbatess, Parochi,
& alijs Sacerdotibus Episcopis inferioribus, 12. 17. nec
etiam Praefati Regularium in suis Religiosis, ibidem, quibus
& a quibus potestas haec concedendi Indulgencias dele-
gari possit, 12. 18. Indulgenciam quid sit, 12. 20. dividitur in
plenarias, seu totales, & non plenarias, seu partiales,
12. 21. quoniam Indulgencia plenaria a Jubile difatur, ibi-
dem. Item dividitur in perpetuum, & temporalem, ac inde-
finitam, 12. 22. rursum dividitur in personalem localem, &
realem, 12. 23. quoniam diruto templo perseveres Indul-
gence illi concessa, si rursum adsciscetur, 12. 24. quoniam Indul-
gence personalis generalis ad ipsum etiam concedente
se excedat, 12. 25.

Indulgencias non abolivit fideles a vinculo culpi mortalis,
neque venialis, sed tantum a vinculo penitentia temporalis
ex condonatis penitentibus, 12. 26. quoniam intelligantur
verba Jubilæi quod remittitur culpa, & pena, ibi-
dem. an qui lueratur Indulgenciam maneat in conscientia
her-

peccati contraria naturam est bestialitas, & quid sit, 11. 134. ad hanc revocatur peccatum luxuriae cum Demone suggesto, ibidem. Quarta species peccati contra naturam est innaturalis concubitudo modus cum feminina; quod ex suo genere mortale non est, 11. 135. predicta peccata contra naturam proprie distinguuntur specie in genere mortis, & non tantum materialiter, & secundum modum, 11. 137.

Luxuriosus ratus, 0fclsi, & amplexus impudici prohibentur etiam sexto Decalogi precepto, 11. 139. triplex delectatio in his artibus est distinguenda, ibidem, a pfectus proprie ob curiositatem pulchritudinis mortale non est, etiam si fiat proprie delectationem, que sensu vifus capitur, 11. 140. sicut dicendum est de a pfectu pudendorum, ibidem, quando modo fecit tactus, & a pfectus inter conjuges, & sponsos de futuro, 11. 142. quomodo turpia loqui, & turpia canentes sit licet, & quomodo non, 11. 143. quid dicendum de componentibus, vel representantibus comedias turpes, ibidem, aliud est dari parvitate materiae luxuriae, & aliud in re venerae, primum concedi potest, non secundum 11. 145. quot modis in sexum Decalogi preceptum percetur, 11. 146. turpia rerum cogitationes, vel imaginaciones sexto Decalogi precepto direkte non prohibentur, sed nonno, 11. 147. qui motus sensuflatus sive peccata, 11. 148. mortis concupiscentia primo primi, & omnem voluntatis consensu preventives non sunt peccata, 11. 149. in appetitu sensitivo potest esse peccatum propter conefium voluntatis, 11. 147. quandam motus concupiscentiae sive peccata venialis, & quando mortalia accedente voluntatis consensu, ibidem; quandam ad peccatum vitandum opus sit positivè refutare cogitationibus, & moribus pravis, 11. 150. quinam motus concupiscentiae sufficiat, ut accedente perfecto voluntatis consensu sit peccatum mortale, 11. 150. delectatio morosa quid sit, & quomodo a defiderio differat, 11. 151. V. Delectatio morosa,

Martirium ex singulari privilegio habet vias conferendas pri-
mam gratiam. V. Baptismus.

Matrimonium nomine quid intelligatur, 20. 2. est bonum, & li-
cetum, & dividitur in legitimum, ratum, & consummatum.
In lege nova ad dignitatem Sacramenti propriè dicti sicut elevatum, 20. 3. tripliciter sumi potest, vel
pro vinculo permanente inter virum & feminam, vel per
contrafractum, vel pro Sacramento, 20. 4. quid si
Matrimonium pro vinculo sumptum, 20. 5. quid importat
hoc vinculum inter conjuges, ibidem, quid si Matrimoni-
um pro contrafractum sumptum, 20. 6. quid si Matrimonium
ut pro Sacramento supponit, 20. 7. est Sacramentum in se-
ri, & transiens, non in facta esse, & perparans, 20. 8. eius materia sunt corpora contrahentia mutuo tradita, vel
tradenda, forma vero verba, vel signa consensu exprim-
entia, 20. 9. traditio, & acceptatio corporum, non quidem
verbalis, sed realis est materia proxima, 20. 10. ali-
gnatur disparitas hujus Sacramenti ab aliis, 20. 11. con-
trahentes sunt hujus Sacramenti minister, non Parochus, 20.
12. non tantum quando per seipso immediate contractum
efficiunt Matrimonium, sed etiam quando efficiunt per procuratores,
20. 13. valide potest Matrimonium celebrari inter
absentes sub ratione contractus, ac etiam Sacramentum, 20.
14. & non tantum per procuratores, sed etiam per intermedios,
& per litteras, ibidem - cur Matrimonium ita cele-
bratum adhuc ratione Sacramentum habeat, 20. 15. non sicut
in omni lege Sacramentum, sed tantum in Evangelica per
Christi institutio, 20. 16. Matrimonium inter indeles con-
tractum nonnullam fieri potest versus Sacramentum, etiam
ambō conjuges baptizentur, licet per Baptismum non infi-
solubile 20. 17. & tandem minus, quando unus solus conver-
tatur, Matrimonium antea initiatum est Sacramentum, 20. 18. contractus fidelis cum infidelis neque ex parte fidelis est Sacra-
mentum, 20. 19. inter baptizatos potest celebrari Matri-
monium, quod non est propriè Sacramentum, 20. 20. quid
sit dicendum de mente Scoti, 20. 21.

Matrimonii validitas quatuor requirit conditions, 20. 25. ad
valorem contractus Matrimonii mutuus contrahentium
consensus necessario requiritur, 20. 26. per potestatem Ec-
clesiae talis consensus suppleri nequit, ibidem. ad hunc con-
tractum non sufficit consensus internus, sed requiritur, ut
externus exprimatur, 20. 27. quomodo ex divina disposicio-

ne possit Matrimonium confitui solo interno contrahen-
tium consensu, ibidem, verba non sunt simpliciter necessaria
ad valorem hujus contractus, sed etiam sufficiunt nurus
& alia signa externa verbis equivalentia, 20. 28. etiam in
potestis loqui, 20. 29. verba, vel alia signa debent esse
talia, ut exprimant de presenti mutuum corporum trans-
latiōnē, 20. 30. inter contentus contrahentium necel-
laria est aliqua similitas, & propinquitas non physica,
sed moralis, 20. 31. propriū, & per se objectum con-
fensus materialis est mutuum ius, & dominium in corpo-
ra conjugum, non autem copula carnalis, 20. 32. quan-
dam conditions Matrimonii invalident, & que non
sunt delectationem, que sensu vifus capitur, 11. 140.
sicut dicendum est de a pfectu pudendorum, ibidem, quo-
modo fecit tactus, & a pfectus inter conjuges, & sponsos
de futuro, 11. 142. quomodo turpia loqui, & turpia canen-
tes sit licet, & quomodo non, 11. 143. quid dicendum de
componentibus, vel representantibus comedias turpes, ibidem,
aliud est dari parvitate materiae luxuriae, & aliud in
re venerae, primum concedi potest, non secundum 11.
145. quot modis in sexum Decalogi preceptum percetur,
11. 146. turpia rerum cogitationes, vel imaginaciones
sexti Decalogi precepto direkte non prohibentur, sed nonno,
11. 147. qui motus sensuflatus sive peccata, 11. 148.
mortis concupiscentia primo primi, & omnem voluntatis
consensu preventives non sunt peccata, 11. 149. in appetitu
sensitivo potest esse peccatum propter conefium voluntatis,
11. 147. quandam motus concupiscentiae sive peccata
venialis, & quando mortalia accedente voluntatis
consensu, ibidem; quandam ad peccatum vitandum opus
sit positivè refutare cogitationibus, & moribus pravis, 11.
150. quinam motus concupiscentiae sufficiat, ut accedente
perfecto voluntatis consensu sit peccatum mortale, 11. 150.
delectatio morosa quid sit, & quomodo a defiderio differat,
11. 151. V. Delectatio morosa,

20. 105. quatuor conditions requiruntur ad hoc, ut crimen
soltus hominidii inducat impedimentum dirimens, ibidem.
Solidum adulterium non sufficit ad dirimendum matrimo-
nium inter adulteros, sed unum ex tribus delictis ibi enumera-
tur, nec sola confeccio integrat efficiat. Sacrae Confeccio Eu-
charisticae, sed utrumque simul, 19. 33. confeccio tamen
se habet magis principaliter, 19. 33. confeccio habet rationem oblationis in Missa, 19. 36. an utriusque speciei con-
feccio sit de effientia Sacrae Missae, 19. 27. substantia pa-
nis, & vinum aliqui modo materialis hujus Sacrae, non
tamen propria, 19. 39. Christus ipse est res, qua proprie
& principaliter in hoc Sacramento offeritur, 19. 40. etiam
species Sacramentales spectant ad rem, qua in hoc myste-
rio Sacrae, 19. 41. Christus Dominus est principalis
offerens Missae Sacrae, 19. 42. haec ratione actio sacrifi-
candi non inquinatur etiam a malo ministro procedat,
ibidem. non tam proxime, & immideate offerit, sed tan-
tum remoto, & mediate 19. 43. quomodo datur Sacerdos
offerre non tantum in nomine Christi, sed etiam Ecclesie,
19. 44. & seq. Sacrae Missae duplicitate habet valorem
quod uos effectus producendos, scilicet, ex opere operantis,
& ex opere operato, 19. 45. ex vi sua institutionis habet
vix remittendi pignorum peccatorum suppedita remissione
culpæ, 19. 47. & non solum pro vivis, sed etiam pro de-
functis, id est, animabus in Purgatorio detentis, ibidem.
non tam in haberet remittendi immediata peccata mortali-
ta quod culpam, nec conferendi primam gratiam, sed
tantum mediata, 19. 48. probabile est vim habere remit-
tendi immediata penitentia, 19. 49. nec vim habere augendi
gratiam immediata ex opere operato, sed tantum mediata,
19. 50. quoniam habet virtutem impetrandi etiam bona
temporalia, 19. 51. quoniam hoc Sacrae effectus suos
infallibiliter producit, 19. 52. non potest determinari
quantum vim, & efficaciam habeat hoc Sacrae intentione,
19. 53. valor hujus Sacrae ad satisfaciendum pro
debito pignore remittendi post remissionem culpæ est finitus, &
limitatus, 19. 54. & sequent, quo pacto hic valor possit etiam
dici finitatem sacramentorum infinitus, 19. 55. valor Sacrae
etiam quod virtutem impetrativam illi ex opere operato
competens finitus est, & limitatus, 19. 56. quoniam etiam
hic valor dicit possit sacramentorum infinitus, 19. 58.
hic sacramentum non est quod prodet illis, pro quibus offeratur
tantum generaliter, & illis, pro quibus offeratur specialiter,
19. 59.

Missae Sacrae non tantum laetitium est, & Eucharis-
ticum, sed etiam proprietatum, & imperatorum, 19. 60. licet, &
valide potest pro omnibus fidelibus baptizatis, & non excommunicatis, sive defunctis in
Purgatorio existentibus, 19. 61. non autem pro damnatis,
neque beatis, nisi in honorem, & memoriam illorum,
ibidem, pro infidelibus non baptizatis, & pro excommunicatis
baptizatis directe offerri non potest, sed tantum
indirecte, 19. 62. quid sit dicendum de excommunicatis
toleratis, & non denunciatis, 19. 63. nec damnatis prodebet
potest ad aliquam poena mitigationem, vel diminutionem,
19. 64. effectus remissionis penarum ab anima-
bus purgatoribus infallibiliter, & ex certa legi participa-
tio, & ex opere operato Sacrae hujus, & non tantum per modum liberalis impetracionis, 19. 65. Sacrae
hujus Sacrae fructum participat, non quatenus of-
ferens ei praescit, sed quatenus illud pro se offerit, 19.
66. & seq. applicatio fructus Missae a Sacerdotio intentione,
& determinatione depender, 19. 68. ad applicatio-
nem Sacrae non est necessaria intentio actualis, vel
virtualis, sed sufficit habitualis, 19. 69. quare huc
habitualis intentio non sufficit ad valorem Sacramentum, be-
ne tamen Sacrae, 19. 70. Deus attendit ad intentionem,
quam de facto haberet Sacerdos, non vero ad illam,
quam habere deberet, 19. 71. in forma Ordinationis
non solum datu Sacerdoti potestas confeccio, sed etiam
Sacramentum applicandi, 19. 72. illa specialis applicatio
quoniam potest innocens falsum crimen sibi imponere
19. 73. quoniam in quibusdam casibus non sit mortale men-
tiri Judicis legitime, & iuste interroganti, ibidem, & 6. 46.
quoniam pacto simulatio interdum sit licita, 11. 124. V. Ju-
ramentum.

Meus gravis vel levius quoniam sit, quando iuste, vel iniuste in-
census, 4. 13.

Miller Sacramentorum, quis sit, 16. 35. V. Sacramentum.
Miller audire in diebus felis est Ecclesiæ preceptum, ad
cujus impletione tria requiruntur, 11. 29. non est obli-
gatio audiendi Missam in Parochi propriæ Dominicis, &
festis majoribus, 11. 30. cuius Sacerdotis audienda sit
Missa, ut huic precepto faciat, 11. 32. probabile est
audientem duas medianas Missas, in calu necessitatibus lati-
facere precepto, 11. 33. qualis attentione ad auditorem
Missa requiratur, 11. 36. unius Missæ audire non pos-
sunt satisfacere duorum dierum obligationi, 11. 37. qui re-
citat, dum Missam audit, quæ alias recitat tenetur, utri-
que precepto satisfacit, ibidem. quibus de causis fideles ab
Magistris Theolog. Moral.

Aaa 2 19.77.

24.

Missæ stipendium licitum est pro Sacro faciendo accipere,

19. 75. quoniam sit iustum, & condignum Missæ sti-
pendium, ibidem. pro una Missa plura stipendia acci-
pere non licet, 19. 76. neque etiam id licet applicando
danti specialiem fructum ipsi Sacerdoti correspondentiem,

orum, 2. 103. celsatio motus corporum celestium non est causa sufficiens celsationis omnium motuum; & mutationum in his inferioribus 2. 103. motus corporum celestium non est mensura motuum, & mutationum in his inferioribus essentialis, sed tantum accidentalis, 2. 104. causa incorruptionis elementorum ex suspensiō divini influxus generalis ad talem actionem, vel passionem, ibidem, quando cessabit motus corporum celestium, 2. 105. de perpetuo Christi Regno post mundi instauracionem nonnulli errores evelluntur, 2. 107. & seq. quoniam sit prima, & que secunda resurrectio, 2. 108. Christus Dominus post iudicium in Cœlis perpetuo regnabit cum Sanctis suis, non solum secundum divinitatem, sed etiam secundum humanitatem, 2. 109. gaudia Beatorum descenduntur, 2. 110. & seq.

Juramentum quid sit, 2. 111. tres requirentur conditions, ut licet sit, 2. 112. carum explicatio, 2. 113. quotuplex sit iuramentum, 2. 114. quando in juramento licet ut equivocatio, 2. 115. quod sit obligatio iuramenti promissari, 2. 116. quonodo iuramentum coactum obligat, ut feretur, 2. 117. in materia matrimonii nulla modo obligat, 2. 118. quando obligat iuramentum, si errore, aut dol sit extoratum, ibid, in quibus casibus nulla sit & cellet iuramenti obligatio, 2. 119. quid sit iuramentum incantum, & num obligatur, 2. 120. quid sit periturum proprium dictum, 2. 121. in iuramento reperitur mendacium, tamquam materiale, & affluatio nominis Dei in vanum, tamquam formale, 2. 122. omne periturum ex deliberatione factum est mortale, at sine sufficienſi deliberatione factum est veniale, ibidem, & hoc verum est, etiam ex coniugatione id fieri, 2. 123. quonodo Confessarius se gerere debet cum peccatore coniugandario, 2. 124. triplex potest esse periturum, 2. 125. & seq. quod facit iuramentum sit infamia non autem per Deum, 2. 126. periturum non est maius peccatum homicidio, 2. 127. an feias aliquem esse perituratum, positis ab eo petere ut iuret, 2. 128. iuratum est iurare cum equivocatione, quando est iusta causa, 2. 129. V. Mendacium.

Iustitia nomen duobus modis accipi potest, 2. 1. quid sit iustitia commutativa, & distributiva, ibidem, scilicet etiam nomen Iuris duplicitum folerit, 2. 2. quid sit ius ad rem, & ius in re, ibidem iustitia stricte sumpta est specialis virtus, & dividitur in commutativam, & distributivam, 2. 3.

L

Eius nomen quid importat, 2. 3. eius definitio, 2. 3. important efficit aliter actum voluntatis non intellectus, 2. 3. probabile est etiam irrumptum essentia littere importare, 2. 6. lex tribus modis spectari potest, 2. 7. quid ius significet, & quonodo cum lege comparetur, 2. 8. de ratione legis est, quod in iusta, 2. 9. item quod propter communem bonum servatur, et etiam pro tota communitate, 2. 10. differunt inter legem, & praeceptum, ibid, ritus de ratione legis est, quod a publica potestate seratur, 2. 11. in quibus residet potestardum legum potest, 2. 12. quonodo de ratione legis est perpetuitas, 2. 13. promulgatio legis est necessaria ad subditos obligandos, 2. 14. non tamen est de effensa legis, sed solum necessaria conditionis, 2. 15. actus potest, 2. 16. ad valorem legis confirmans, & acceptatio populi non requiritur, 2. 17. quonodo & quando lex obligare definat ex predictione, 2. 18.

Lex triplex est, 2. 19. naturalis, & positiva, 2. 20. quid sit lex externa, 2. 21. volitio Dei, quam cum iudicio divini intellegit, & importat lex eterna, et necessaria non libera, seu contingens, 2. 22. omnes creaturae legi eternæ subiecta sunt, it, et est diversum, 2. 23. hec lex est una non plures, ibid, illa omnes alia derivantur leges, 2. 24. est vere, & proprie lex, & creaturae rationales reficiunt, 2. 25. quonodo differat a lege divina positiva, 2. 26. lex naturalis quid sit, 2. 27. & seq. quonodo habeat rationem legis permanentis, 2. 28. que sit materia legis naturalis, & ad quae se extendat, & obligat, 2. 29. non solum connatur in primo principio moralibus, sed etiam in conclusionibus exillis necessariis, & evidenter dicitur, 2. 30. quonodo lex naturalis dicatur una apud omnes, 2. 31. ad quos adhuc virtus lex naturalis se extendet, 2. 32. et se extendat etiam ad modum virtutis, 2. 33. quonodo lex naturalis differat a jure gentium, 2. 34. lex naturalis est invariabilis, & immutabilis, 2. 35. legit dispensatio quid sit, & importat, 2. 36. quonodo dicuntur de lege naturæ præf. & rigorosæ, & que fuit, 2. 37. in his, que sunt de lege naturæ expressæ, nulla potest cadere dispensatio, bene tamen in his, que sunt de lege naturæ fuit, ibid, quonodo præcepta Decalogi sunt de jure naturæ præf. & velut sumpto, 2. 38. an Deus dispensare possit in præceptis Decalogi, & legis naturalis, est

quæstio de nomine, 2. 39. talis dispensatio potestate humana fieri nequit, loquendo de dispensatione propriæ sumpta, 2. 40. possunt tamen præcepta naturalia explicari, & interpretari in quibusdam casibus, 2. 41.

Lex divina quoque potest ultra legem naturalem necessaria fuit, quod duplex est vetus, scilicet, & nova, 2. 42. lex vetus fuit bona, & sancta, veluti à Deo lata, non tamen omnino perfecta, 2. 43. folios Hebreos obligabat, non Gentiles, 2. 44. lex vetus aliquando cessavit, & à Deo abrogata fuit, 2. 45. rota cessavit etiam quod præcepta moralia, 2. 46. quod modo obligant non ex vi illius legis, sed Evangelie, 2. 47. non cefavat ante mortem, & passionem Christi, 2. 48. neque in ipsa morte Christi, sed eis abrogatio publicè incepit in iudeo-peccato, 2. 49. tempus obligatio, 2. 50. quonodo licet de beati legis promulgatio, 2. 51. quid sit effe de beati legis promulgatio, ut subditos obligent, 2. 52. tempus obligacionis Evangelicæ legis non fuit idem apud omnes, ibidem, dicitur potest lex vetus exprimere in morte Christi, tamquam in causa, 2. 53. quonodo lex vetus erat figura, & umbra mortis Christi, 2. 54. quo præcepta lex nova continet, 2. 55. quiibus de causa lex nova fit perfector veteri, 2. 56. hac duratura et usque ad finem mundi, 2. 57. quonodo lex nova obliteratur, 2. 58. obliterat non tantum Christianos, sed omnes homines viatores, 2. 59. Pontifex in præceptis novæ legis dispensare non potest dispensatio propriæ dicta, 2. 60. sed solum imprædicta dicta, 2. 61.

Lex penal is quid sit, 2. 62. & quotuplex est, 2. 63. tempus quando spirituales, quando fuit latæ sententia, ipso facto incurvant ante iudicis sententiam, ibidem, tria pena- rum sententia, 2. 64. ad quas poena subeundam possit lex humana transfigures obligare ante iudicis sententiam, 2. 65. & sequent, unde dignosci possit lex humana obligandi ad subeundam penam reos condemnatos post iudicis sententiam, 2. 66. quare carcera trahentes puniantur, 2. 67. lex irritans, seu irritans quonam sit, 2. 68. lex humana vim habet irritans humanos contrarios, & alios quodammodo, ibidem, incepsitas humanarum legum, & utilitas unde sit colligenda, 2. 69. datur potestas legislativa in hominibus, 2. 70. lex humana dividitur in temporalem, politicam, spiritualem & Ecclesiasticam, 2. 71. in quibus rebus potestas ferendæ leges civiles, ibidem, respectu quorum possit Pontifex leges ferre civiles, 2. 72. exat potestas in Ecclesiæ ferendæ leges Ecclesiasticas, seu Canonicas, 2. 73. habet hanc potestem Summus Pontifex sibi à Deo immediate communicatam, ibidem, hanc etiam potestem habent Episcopi in propriis Ecclesiæ, 2. 74. probabilis est eis hanc habere a Summo Pontifice, non immediatè a Deo ibidem, quibusdam sit competit facultas, 2. 75. quonodo lex vetus fuerit gravior pars, 2. 76. quonam sit materia legis humana, 2. 77. potest potestas habere potestem in actus mere internos, 2. 78. de facto tamen tam lex Canonica, quam Civilis circa actus mere internos Veritas non potest, 2. 79. bene tamen circa actus internos, qui sunt per principia exterorum quoad esse physicum, & materiale, 2. 80. etiam quantum sunt principia illorum quoad esse mortale virtutis, & vitii, 2. 81. qui horas recitat Canonicas, cum voluntaria distinctione præceptum non impler, 2. 82. actus exterius etiam occidit adhuc præconia humana legi subiecte conscientem, 2. 83. actus interni, qui requiruntur ad valorem exterorum, vel qui cum externis conjunguntur per modum conditionis, requiruntur, possunt esse materia legis humanæ, 2. 84. ex dispensatione votorum non recte inferior dicitur Ecclesiæ iurisdictio in actus internos, 2. 85. quonodo & forma leges humanæ, sint statuenda, 2. 86. promulgatio est omnino necessaria ad legem humanæ obligacionem inducendum, 2. 87. quonam, & quantæ sit necessaria, ut lex vim obligandi habent in actu secundo, 2. 88. & seq. quando nam lex obligare incipit, 2. 89. acceptatio legis a subditis non est necessaria, ut vim obligandi habeat, 2. 90. lex obligat subditos non tamen in statu pueritiae ante ultimam rationem, vel perpetuam amentem, 2. 91. legislator non tenetur nisi legibus, quonad vim coactivam, sed tantum direcitam, 2. 92. Ecclesiastici quoque tenentur legibus civilibus, quonad vim direcitam, non coactivam, 2. 93. legibus Ecclesiastici omnes fideles subduntur, tam quonad vim direcitam, quam coactivam, ibidem, quo jure immunitas Ecclesiastica potestate laicale ei competat, 2. 94. Religio excepit non tenetur synodalia Episcoporum. Decretaliter, 2. 95. nec cives, & Diocesani tenentur legibus proprii territoriorum, dum sunt absentes, 2. 96. hujus doctrina limitatio in quibusdam casibus, 2. 97. peregrini tenentur legibus loci, per quem tenentes, 2. 98. vagabundi tenentur eam eisdem, 2. 99.

Lex humana Ecclesiastica obligat subditos in conscientia, 2. 100. etiam leges civiles possunt homines obligare in conscientia, 2. 101. quonodo lex humana vim habet obligandi in conscientia dependenti a naturali, & divina, 2. 102. quonodo vim habet obligandi ad culpam quoque mortalem, & penam eternam, 2. 103. legislator tam Ecclesiasticus, quam civilis habere potest jurisdictionem saltem indirectam in subditorum conscientia, 2. 104. an lex humana debeat semper obligare sub culpa, & in conscientia, 2. 105. quid dicendum in

hac questione, 2. 106. regulæ quarundam Religionum, que ne ad venientia quidem culpam obligant, sed tantum ad peccatum non sunt propriæ leges, & præcepta, ibid, quonam sit lex puræ penalæ, & qualis ejus obligatio, 2. 107. ad obligacionem legis sub culpa mortalí necessaria est gravitas materiae præcepta, vel prohibita, 2. 108. duplex materie gravitas, una intrinseca ex obiecto, alia extrinseca ex circumstantiis, ibid, nequit lex humana in materia levi obligare sub mortali, 2. 109. neque in materia gravi sub veniali tandem, 2. 110. quod lex obligat ad mortale, vel tantum non pender ex fola, legislator intentione, 2. 111. omnis poena gravis signum est obligacionis ad culpam mortali, 2. 112. fola intentionis legislator non est sufficiens ad inducendum obligacionem sub mortali, 2. 113. quonodo gravitas obligacionis colligatur ex verbis ipsius legis, 2. 114. verius est nullatenus dari legem pure penalæ, 2. 115. quonodo lex humana obligant sub mortali obligat etiam cum periculo vita, & quando non, 2. 116.

Litus quid sit, & quotuplex est, 2. 117. tempus quando spirituales, quando fuit latæ sententia, ipso facto incurvant ante iudicis sententiam, ibidem, tria penam subeundam possit lex humana transfigures obligare ante iudicis sententiam, 2. 118. & sequent, unde dignosci possit lex humana obligandi ad subeundam penam reos condemnatos post iudicis sententiam, 2. 119. quare carcerum trahentes puniantur, 2. 120. lex irritans, seu irritans quonam sit, 2. 121. lex humana vim habet irritans humanos contrarios, & alios quodammodo, 2. 122. non omnis lex prohibitus, & qua ratione litus sit a jure civili, & Canonico prohibitus, 2. 123. quo sit ludi conditions, ut fultus sit, & honestus, 2. 124. qui fraude metu, vel minus alium inducit ad ludendum tenetur ad ludi restitutionem, ibidem, requiritur etiam ad lusiones equalitatem inter ludentes tam pro ludo, quam pro jactura, 2. 125. ieiuniis se peritudo ludi notabilitates colossum excedere, tenetur restituere, quod lucentur, ibidem, qui dicendum sit de restitutione lucri ludo prohibito acquisiti, 2. 126. qui ludo prohibito amicit pecunia credita, spectato jure nature tenetur illud solvere, 2. 127. non tam penitus a solo jure civili communi, sed tantum ratione promissi, & fiduci data, 2. 128. quonodo sic peccatum mortale, & quando non, subministrare domum, mensam, aleas &c alia necessaria omnibus ad ludendum ludo prohibito, 2. 129. & seq.

Lumen gloriae probabilis est, esse habitum intellectu beato insulm, habet etiam probabile esse illud datum per modum actualis auxiliū tantum, 2. 130. ad quid lumen gloriae Beatissimis defervat, 2. 131. oculus corporeus nequit lumen aliquo elevari ad Deum clarè videndum, 2. 132. lumen gloriae de potentia Dei absoluta non est necessarium ad videndum Deum, sed potest elevari intellectus per solum concursum speciale extrinsecum, 2. 133. intellectus lumine gloriae illustratus videt divinam essentiam, & simul tres personas divinas, ac omnes perfectiones existentes formaliter in Deo, 2. 134. Deus est incomprehensibilis à quocumque intellectu creato etiam quantumcumque per gratiam elevato, 2. 135. quid requiratur ad comprehensionem in rigore sumptum, 2. 136. requiratur etiam in voluntate habitus Charitatis ad fruitionem eliciendam, 2. 137. & tamquam principium supernaturale, per quod completer voluntas in ordine suo, ut actus secundus proportionetur actui primo, 2. 138. non tamen est totalis ratio agendi, sed ut principium supernaturale elevans, 2. 139. quo sensu dicitur d'are potentia operari simpliciter in tali ordine, faciliter, supernaturaliter, 2. 140. voluntas Beati de potentia absoluta potest frui divina essentia sine habitu charitatis, sicut intellectus videtur Deum sine habitu luminis gloriae. V. Beatus.

Lex humanæ cassare potest per ejus abrogationem, 2. 141. probabilitus sex Decalogi præcepto, 2. 142. septem sunt luxurie species, ibidem. Prima species luxurie est fornicatio simplex, & quid sit, 2. 143. copula cum sponsa alterius de futuro non est adulterium, sed fornicatio simplex, 2. 144. quid dicendum est, 2. 145. copula cum fideli, ibidem. Secunda species luxurie est stuprum, & quid sit, 2. 146. quonodo dicendum ad restitutionem obliget, & quonodo, ibidem. Tertia species luxurie est adulterium, & quid sit, 2. 147. Quarta species est incestus, & quid sit, 2. 148. quonam gradus cognitio per incestum lata sit in Confessione exprimendi, 2. 149. quid dicendum sit de cognitio sacerdotialium, 2. 150. Quinta species est sacrilegium, & quid sit, 2. 151. quonam sit causa exterioris privilegii, 2. 152. quando lex alegata abrogatur, vel derogata confatur per posteriorem, 2. 153. potest etiam humanæ cassare quod obligacionem per ejus dispensationem a legitimis superiori factam, 2. 154. quonodo lex cassare potest per privilegium, quid sit privilegium, & quonodo a dispensatione differat, 2. 155. quonam privilegium concedere possit, & quibus, 2. 156. quotuplex sit, 2. 157. copula cum sponsa alterius de futuro non est adulterium, sed fornicatio simplex, 2. 158. quid dicendum est, 2. 159. copula cum fideli cum infidelis, ibidem. Secunda species luxurie videtur in stuprum, & quando non, ibidem. Tercia species luxurie est fornicatio, 2. 160. duas conditioes ad hoc requiriuntur, ibidem, unde confutato talen vim habet, 2. 161. quantum temporis requiruntur, ut vim legis habetur, aut legem latam abrogare possit, 2. 162. quando lex aegrotat, 2. 163. quanto peccantibus introducentur legi contraria, 2. 164. Religio excepit non tenetur synodalia Episcoporum. Decretaliter, 2. 165. nec cives, & Diocesani tenentur legibus proprii territoriorum, dum sunt absentes, 2. 166. hujus doctrina limitatio in quibusdam casibus, 2. 167. peregrini tenentur legibus loci, per quem tenentes, 2. 168. vagabundi tenentur eam eisdem, 2. 169.

Majus Theolog. Moral. A 22. pec.

hensionem, quae nigrum apprehendant, ut sibi disconvenientem, & nocivum, 26. 12. neque per aliquem habitum passionis recepivum, 26. 13. neque per aliquem qualitatem spiritualium eorum natura repugnante ab igne obedientialiter productum, 26. 15. neque per alligationem eorum alicui corpori a Deo factam, 26. 17. sed ab igne corporum per modum aligationis, & detentionis localis per modum carceris, 26. 18. item per alligationem, & detentionem objectivam, 26. 19. quare hoc dicitur poena istud, quia ratione officia, & quorundam sacramentorum administratio, 23. 125. quid requiratur ad eam iuste ferendam, & quomodo tollatur ibid.

Irregularitas quid sit, 13. 127. & seq. quomodo differat ab aliis Cenfus, & poenis Canonicis, 13. 128. omni irregularitate est de jure Canonico, & nulla est de jure divino, ibid. quinam sit irregularitas effectus, 13. 129. quoniam plexit irregularitas, 13. 130. quid requiratur ad incurrendam irregularitatem, ibid. a quo feratur irregularitas, 13. 131. qui possint irregularitatem contrahere, 13. 132. quomodo homo ante baptismum fuit irregularitatis capax, 13. 133. quae sit causa formalis, & finalis irregularitatis, 13. 134. graviter peccat qui in dubio juris, vel facti operari non adhibita sufficienti diligenti ad veritatem affectuandam, 13. 135. in dubio juris irregularitatis facta sufficiens diligenti indagando veritatem nullus judicandus est irregularis, 13. 137. in dubio facti quilibet fuit gerere pro irregulari, donec dispensetur, 13. 138. non tamen in quolibet dubio facti aliquis judicandus est irregularis, sed solum in causa homicidi, 13. 139. quomodo intelligentem sit, quod in dubio tutor pars est eligenda, ibid. ignoranti juris non excusat ab irregularitate, 13. 141. quando irregularitas incurrit ex delicto, necessario requiritur peccatum mortale, 13. 142.

Infernus poena est adeo gravis, ut damnati cupiant, non esse, 26. 19. pena damnatorum est tanta, ut nec aliquam levem delectationem admittere possit, 26. 20. non tamen est adeo magna, ut sit intentio infinita, sed est finita, 26. 21. pena peccato mortali debita non est cathegoriamate infinita intentio, sed nec etiam finchegoremate, sed finita, ibidem. pena quomodo adaequare cupiam, 26. 22. pena damnata in damnatis est in quaestu justa demerita, 26. 33. & similius poena fensus, 26. 35. unde poena diversitas in damnatis oriatur, 26. 36. vel veritas dei poena inferni pro damnatis esterna, 26. 37. quare culpa mortalis eterna poena puniatur, 26. 38. & seq. quomodo pena eterna culpa mortal, & instance proportionetur, 26. 40. sequens poena aeternae infinitas culpa mortal non bene deducitur, 26. 42. in Deo reperiatur omnimoda iustitia tan in præmiatione honorum, quam in punitione malorum, 26. 45. Deus iudee punit peccatores in inferno penitus acerbit, ibidem. & hoc ostendit de singulari damnatorum penis, 26. 46. & seq. quid sit misericordia, & quomodo in Deo reperiatur, 26. 50. talis, & tantu[m] erga creaturas, ut cauteretur in punitione damnatorum, 26. 51. quomodo misericordia in punitione damnatorum cum iustitia concurret, 13. 128. & seq. quomodo incligit axioma, quod in inferno nulla est redemptio, neque consolatio, 25. 54. Deus in punitione damnatorum exercet misericordiam parentem, & mitigantem, non vero liberantem, 26. 55.

Interdictum quid sit, 13. 106. quotuplex sit, 23. 103. & seq. interdictum generale locale non interficit interdictum personalis, nec contra, 13. 109. cum interdictum popularis alienus loci quamnam personæ intelligatur interdictum, & que non, 13. 110. & sequens interdictum Clero non intelligatur interdictum etiam Religiosi, nec & conversi, ibidem. tres sunt effectus interdicti multipliciter & absolute, qui tamen non sunt h[ab]it inter se conexi, qui possint ab ipso latore limitari, & separari, 13. 112. primus effectus est prohibicio activa, & passiva quorundam Sacra, mentorum, & quenam illa sit, 13. 113. & sequens, probabile est Matrimonium etiam tempore interdicti licet contraria posse, 13. 114. secundus effectus est privatio divinorum officiorum, & quomodo intelligatur, 13. 115. tertius effectus est privatio Ecclesiastica, sepius, & quomodo intelligatur, 13. 116. quanam iure communi tempore interdicti localis permittantur, 13. 117. quamnam sit poena, quae secundum iura incurrit violantes, seu non ferventes interdictum, 13. 118. quinam interdictum possit, & qui interdicti, 13. 119. ob quam causam infligitur interdictum, & quamnam forma sit fervanda interdicti sententia, 13. 120. quomodo, & a quo interdictum auferri possit, 13. 121. interdictum locale non tollitur, etiam in loco interdicti defrustratur, interdictum tamen generale personale defrustratur, communicare, eo ipso tollitur, 13. 122. si interdictus moratur cum signis patentibus, potest in loco facilius sepeliri, quamvis nulla sit adhibita absolution, 13. 123. an interdictum possit relaxari ad cautelam, ibidem. quid sit celstio a divinis, & quomodo a suspensi, & interdicto differat, 13. 124. per eam non prohibetur Ecclesiastica sepulta, licet prohibeantur di-

vina officia, & quorundam sacramentorum administratio, 13. 125. quid requiratur ad eam iuste ferendam, & quomodo tollatur ibid. Irregularitas quid sit, 13. 127. & seq. quomodo differat ab aliis Cenfus, & poenis Canonicis, 13. 128. omni irregularitate est de jure Canonico, & nulla est de jure divino, ibid. quinam sit irregularitas effectus, 13. 129. quoniam plexit irregularitas, 13. 130. quid requiratur ad incurrendam irregularitatem, ibid. a quo feratur irregularitas, 13. 131. qui possint irregularitatem contrahere, 13. 132. quomodo homo ante baptismum fuit irregularitatis capax, 13. 133. quae sit causa formalis, & finalis irregularitatis, 13. 134. graviter peccat qui in dubio juris, vel facti operari non adhibita sufficienti diligenti ad veritatem affectuandam, 13. 135. in dubio juris irregularitatis facta sufficiens diligenti indagando veritatem nullus judicandus est irregularis, 13. 137. in dubio facti quilibet fuit gerere pro irregulari, donec dispensetur, 13. 138. non tamen in quolibet dubio facti aliquis judicandus est irregularis, sed solum in causa homicidi, 13. 139. quomodo intelligentem sit, quod in dubio tutor pars est eligenda, ibid. ignoranti juris non excusat ab irregularitate, 13. 141. quando irregularitas incurrit ex delicto, necessario requiritur peccatum mortale, 13. 142.

Irregularites ex delicto quamnam sit, 13. 143. prima est ob iteratum baptismum, non autem ob iteratum Confirmationem, 13. 144. secunda incurrit ex violatione Cenfura in suscepione, vel exercitio Ordinum, 13. 145. tercia oritur ob delictum, quo quis male suscipit Ordines. Simoniac scilicet, vel hereticus, 13. 147. quarta incurrit ob peccatum quo Clericus serio, & scienter actus Ordine Sacri, quem non habet, sollemniter exercet, 13. 149. et etiam a Clerico per falsum promoto, 13. 150. quinta incurrit ex delicto hereticus, & scilicet criminibus eius annexis, 13. 151. filii etiam Hæreticum, ac etiam fautorum, receptaculorum, ac defensorum eorumdem, 13. 152. sexta incurrit ex delictis infamibus, scilicet infamam indecentibus, 13. 153. & seq. septima incurrit ex homicidio, & mutilatione, 13. 155. quod per mutilationem intelligent debet, 13. 156. ex homicidio omnino in voluntario irregularitate non contrahitur, 13. 159. quid dicendum sit homicidio casuale, ibid. ut quis non incurrit irregularitate ex homicidio casuale dare debet operam rei licet, & debet adhibere diligentiam, 13. 158. ex homicidio omnino voluntario, & injuncto contrahitur irregularitas, & sic etiam de mutilatione discurrendum est, 13. 159. quamnam sit irregularitate incurrit, ibid. si mandans, vel consilens mandatum, vel consilium revocet, homicidii, vel mutilationis irregularitatem non amplius incurrit, 13. 160. si mandatarius non occidat, sed occidatur, adhuc irregularitatem incurrit, 13. 161. si quis mandat occidi, unum, & occidatur alter, si mandans adhuc irregularitatem incurrit, a ibid. contrahitur irregularitas ex homicidio voluntario, & julio, id est publica autoritate facta, 13. 165. quid dicendum de irregularitate, quo ex bello contrahitur, 13. 163. qui in causa occidit in propria vita defendens cum moderamine hec plata retulit, non incurrit irregularitate, 13. 164. hoc idem dicendum est de eo, qui in causa occidit in defensione honorum temporalium, ac etiam pudicit, & caritatis, 13. 165. quid dicendum de defensione famæ, & honoris, ibidem, in adulterio reprehensus, si maritum adulteri occidat, ut mortem evadat, sit irregularis, 13. 166. quid dicendum sit de irregularitate, quo contrahitur mendendo, vel Chirurgium exercendo, 13. 167.

Irregularites ex defectu recententur, quartum prius est ex defec-
tum vinorum, & quomodo intelligatur, 13. 168. secunda ex defectu corporis, 13. 169. & tertius ex defectu Ecclesiastica, sepius, & quomodo intelligatur, 13. 170. quanam iure communi tempore interdicti localis permittantur, 13. 147. quamnam sit poena, quae secundum iura incurrit violantes, seu non ferventes interdictum, 13. 118. quinam interdictum possit, & qui interdicti, 13. 119. ob quam causam infligitur interdictum, & quamnam forma sit fervanda interdicti sententia, 13. 120. quomodo, & a quo interdictum auferri possit, 13. 121. interdictum locale non tollitur, etiam in loco interdicti defrustratur, interdictum tamen generale personale defrustratur, communicare, eo ipso tollitur, 13. 122. si interdictus moratur cum signis patentibus, potest in loco facilius sepeliri, quamvis nulla sit adhibita absolution, 13. 123. an interdictum possit relaxari ad cautelam, ibidem. quid sit celstio a divinis, & quomodo a suspensi, & interdicto differat, 13. 124. per eam non prohibetur Ecclesiastica sepulta, licet prohibeantur di-

quando delictum est publicum, vel notarium, 13. 183. dispensare tamen potest in irregularitate ex homicidio occulto causal contracta, 13. 184. ac etiam contracta ex homicidio ab eo commissio, qui se defendendo moderamen excessit inculpat & tutele, ibid. non tamen quando delictum deductum est ad forum contentiolum, etiam potquam delinquens condemnatus est, & punitus, 13. 185. nec quando homicidium est voluntarium, & ex proposito, licet sit furtum, & occultum, 13. 186. bene tamen quando est solum mutatio occulta, licet sit ea industria facta, ibid. nec etiam dispensare potest in irregularitate ex heretis contracta, licet sit occulta, 13. 187. in irregularitatibus ex heretis provenientibus solus Pontifex dispensare potest, non autem Episcopus, nisi in aliquo casu particulari sit ei concessa facultas, 13. 188. in bigamia vera etiam solus Pontifex dispensare potest, 13. 189. & et etiam probabilis est de bigamia interpretativa, 13. 190. in bigamia tamen individualiter etiam Episcopus dispensare potest, ac etiam Prelati regulares cum suis subditis, ibidem. Jubilum quid sit, & quomodo ab Indulgentia plenaria differat, 13. 191. quando non intelligenda est verbis Jubilum, quod remittitur cuius, & poena 13. 192. Indulgencia. Index ut officio suo recte fungatur, quatuor debet habere conditiones, 6. 22. prima est, ut habeat legitimam judicandi potestatem, quod quadruplicetur, 6. 23. secunda, ut sufficiens habeat scientiam, & judicet secundum veritatem, 6. 24. quid facere debet Judge, quando per testes criminis reus convincitur, 6. 25. quem privata scientia sit, esse innocentem, 6. 26. quid est contra quando est reus licet per testes sufficiens non probetur, 6. 27. tercia conditio est, ut judicando formam a jure, & legibus prescriptam servet, 6. 28. in causa criminalibus duobus modis Judge procedere potest, vel ex officio, vel ad instantiam alterius, ibid. cum equali opinionis probabilitate potest Judge eligere quam partem voluntarii, cum in qualibet vero probabilitate rei qui tenetur, 6. 29. quarta conditio est, ut Judge in exequenda sententia firmis, & securis, 6. 31. quoniam Judge, & quando possit potest in lege taxata remittere, vel relaxare, 6. 32. ad Judicem crimen committit deferri potest per viam accusationis, & denunciationis, 6. 33. quodnam sit differentia inter utramque, ibidem, in quibus causis sit obligatio denunciandi crimen publicum potest, 6. 33. quid requiratur, ut accusatio vel denunciatio judicialis iusta certetur, 6. 34. quoniam, & quando correcio faceretur, can procedere debet, 6. 35. an & quoniam licet denunciare crimen occultum, quod nullo modo a denunciante probari potest, 6. 36. & seq. quoniam, & quando pœcius qui non accusat, vel denunciatur delinqutens, & quando ad restitutionem sententia, 6. 37. & seq. quoniam, & quando correcio faceretur can procedere debet, 6. 38. & seq. quoniam licet denunciare crimen occultum, quod nullo modo a denunciante probari potest, 6. 39. & seq. quoniam, & quando pœcius qui non accusat, vel denunciatur delinqutens, & quando ad restitutionem sententia, 6. 40. & seq. quoniam, & quando correcio faceretur can procedere debet, 6. 41. & seq. quoniam, & quando pœcius tamen pœnam ignis, nec post iudicium alias corporis afflictiones patientur, 6. 42. & seq. & quoniam pœnam tamen sunt palli, nullum tamen de illa causa habitudinem dolorum, vel tristitiam, 6. 43. an patientia pœnam carceris, vel localis detentoris post iudicium, 6. 44. & seq. Judicium universale quid sit, 6. 44. Fama, & honor. Judicium universale quid sit, 6. 45. post iudicium peractum mundus renovari debet, 6. 46. mundus post iudicium secundum substantiam ostenso, & exercitio divinitatis & iustitiae distributio & pro merito singularium, 6. 47. generalis sententia vox sensibili proferatur, singularis vero, & private mentaliter tantum, 6. 48. quoniam accusatores erunt in iudicio, & quoniam accusabiles, 6. 49. probabilis est iudicium, tamen meritorum, ac demeritorum diligencie vocaliter esse faciendum, 6. 50. circa eum summi potest, ibidem, quid sit apertis librostis die iudicandi, & quid liber virte importet, 6. 51. omnium hominum opera in iudicio sunt alii omnibus manifestanda, 6. 52. quoniam operaria in die iudicandi sunt omnibus nota, 6. 53. quoniam accusatores erunt in iudicio, & quoniam accusabiles, 6. 54. probabilis est iudicium, tamen meritorum, ac demeritorum diligencie vocaliter esse faciendum, 6. 55. circa eum summi potest, ibidem, quid sit aperte librostis die iudicandi, & quid liber virte importet, 6. 56. an die singularis diligenter sententia sit proferenda, 6. 57. generalis sententia vox sensibili proferatur, singularis vero, & private mentaliter tantum, 6. 58. quoniam sub iudicando denunciatoria etiam comprehendetur, 6. 59. probabilis est iudicium, tamen meritorum, ac demeritorum diligencie vocaliter esse faciendum, 6. 60. circa eum summi potest, ibidem, quid sit aperte librostis die iudicandi, & quid liber virte importet, 6. 61. an die singularis diligenter sententia sit proferenda, 6. 62. generalis sententia vox sensibili proferatur, singularis vero, & private mentaliter tantum, 6. 63. quoniam, & quando pœcius, vel remota, vel proxima 6. 64. quoniam, & quando pœcius cum solo originali ex his vice decedentes, 6. 65. parvulus cum solo originali decedentes pœnam damna patientur, 6. 66. nullum tamen pœnam ignis, nec post iudicium alias corporis afflictiones patientur, 6. 67. & seq. & quoniam pœnam tamen sunt palli, nullum tamen de illa causa habitudinem dolorum, vel tristitiam, 6. 68. an patientia pœnam carceris, vel localis detentoris post iudicium, 6. 69. & seq. Judicium prolatum sententia statim ab solventum, ac dissolvi-
dum est, 6. 70. post iudicium peractum mundus renovari debet, 6. 71. mundus post iudicium secundum substantiam ostenso, & exercitio divinitatis & iustitiae distributio & pro merito singularium, 6. 72. quid dicendum de genealogia Antichristi, 6. 73. quando tunc sit Cœlum novum, & Terra nova, ibidem. Cœlum Imperium post diem iudicii idem omnino permanuerunt, & non immutandum, 6. 74. neque relquia corpora ecclesiastica sunt substancialiter immutanda, 6. 75. sed tantum innovanda secundum aliquam accidentia, 6. 76. quoniam non intelligendum, quod tunc Stelle cadent de Cœlo ibidem, elementa quo non sunt omnino corrupta, quod substantiam, & alia particularia, & haec vel remota, vel proxima 6. 77. pronoungatio Evangelii in rovo orbe, vel signum approximationis iudicii, 6. 78. quoniam effectum sit habitura hinc universalis in mundi esse futurum, ita incertum est præcisum & determinatum tempus, ut annus, mensis vel dies, in quo sit, 6. 79. an animus Christi, vel alichius Beati nota sit illa dies, 6. 80. quoniam sententia præcedentia alia sunt communia, alia particularia, & haec vel remota, vel proxima 6. 81. pronoungatio Evangelii in rovo orbe, vel signum approximationis iudicii, 6. 82. quoniam effectum sit habitura hinc universalis in mundi esse futurum, 6. 83. de fide, est mundum tempore iudicii finalis ignis confagrandum ad ejus expurgationem, 6. 84. & hoc confagratio ante iudicium incipiet, & concinbit quicunque eo expleto mundus innovetur, 6. 85. & tunc etiam incipiet Mundi purgatio, licet tantum post iudicium, sit habiture complementum, 6. 86. quoniam futurum sit ignis confagrationis, 6. 87. quoniam futurum ignis confagrationis, 6. 88. quoniam res, les corpora configrabunt per ignem, 6. 89. reprobrit viventes signa configrabunt, 6. 90. ex morientur, 6. 91. ac etiam eleci, licet diverso modo, quia his inferunt ad purgationem, illis vero ad resurrectionem, 6. 92. etiam reprobrit iam defuncti, & tunc resurgentia signa configrabunt, 6. 93. non tamen electi iam beat, qui iam Deo frumenti, 6. 94. probabilis est etiam, quid eleci viatores, vel qui vivebant, vel quorum anime in Purgatorio erant, non sint ignem pœnali resumpti corporibus, si purgatione egerint, sed purgationem hanc ante resurrectionem esse peragendam, 6. 95. motus corporum celestium absque ubi la contradictione ecclie potest, 6. 96. & celsabit de facto ex parte signa in elemencis futura, 6. 97. signa configratio ante

lorum.

19.77, neque etiam licet missas acceptas aliis dare dicendas retenta sibi parte stipendi accepti, 19.77, nec pro una Missa duplex stipendum à diversi accepere licet, applicando uni fructum imprecatiōnis, & alteri fructum satisfactiōnis, 19.79, omniō Missa, pro qua acceptum est stipendium est peccatum mortale, 19.80, non potest Sacerdos accipere plura stipenda, quibus non nisi pot longum tempus satistare potest, 19.81, ad sufficiendum onus Missarum in perpetuum due conditions severi debent, ibidem.

Molitiae quid sit, V. Luxuria.

Monopolium quid sit, & quae Monopolia sunt illicita, & prohibita, 5.33. V. Empio, & Vendito.

Monstra an fint Baptismi capacia, 17.42. V. Baptismus.

Mundi innovatio futura post iudicium universale per actum qualiterit, 28.74. V. Judioismus universalis.

Mutui conditions quae, & quo finit, 5.41, quid sit mutuum, quotuplex, 5.42, ultra quid sit, 5.43, quotuplex sit, 5.44, regularis generalis ad dignosendum, quando contrahitur est mutarius, 5.45, ultra illicita quid sit grave peccatum, 5.46, de ratione mutui est, quod dominum rei mutuata, ac eus usus in mutuariato transferatur, 5.47, ultra mentalis quid sit, 5.48, quatuor modis potest aliquid recipi, vel dari ultra forte nullo pacto precedente, ibidem, in quibus ex illis modis tenetur mutarius mentalis restituere, quod ex mutuo acceptum est, & in quibus non, 5.49, quando novit mutuariato liberaliter dedisse, & non ex mutuo ad restitutionem non tenetur, 5.50, quia in talis casu vere transferunt dominum accept ultra forte in mutuariato, 5.51, liege in mutuo posse apponere a mutuariato solvendam, nisi tempore praefixa solvere, 5.52, tres conditions requiriuntur, ut talis pena appolita fit justa, 5.53, quid sit dammus emergens, 5.54, potest aliquid accipi ultra forte ex eo, quod ex mutuariato fit in mora solvendam post terminum solutionis praefixa, ibidem, etiam pro damnis emerge ante remunim solutioni praefixa potest aliquid ultra forte accipi, si hoc cum mutuariato in pacium deducatur, 5.55, si vero tale pacium, non praedict, non licet, 5.56, luctum cessans quid sit, 5.57, potest etiam tale lucrum in pacium deduci cum mutuariato, 5.58, si autem non deducatur, non potest ligere aliquid ultra forte accipi, 5.59, luctum etiam ex illis mutuum aliquid ultra forte accipere ratione periculi amictiū capite, vel cum expensis recuperandi, 5.60, ad hoc requirantur conditions, 5.61, alter casus, qui potest aliquid ultra forte accipi, 5.62, quamnam signis gratitudinis, & benevolentia exhibenda posse in pacium cum mutuariato deduci, 5.63, & sequentibus, que obligaciones possint mutuariato imponi circa ultimum, & que non, 5.64, & sequentibus, mutarius non acquirit dominium accepti ultra forte, 5.65, nec habet iustum titulum acquirendi illud, 5.66, quam contractus ex ultimaria pecunia celebrati sint invalidi, ibidem, quid ex acquisiti per ultimum tenetur mutarius restituere, 5.67, mutuariatus licet accipere potest mutuum, quod petit absolute, & mutuans dare noluit, nisi sub ultimis, 5.68, licet etiam mutuum petere ab illo, quem mutuariatus fit non sine ulris esse daturum, dummodi absolute illud petat, 5.69, non licet mutuariato petere ab ultimario mutuum sub ultimis, etiam ultimariato paratus fit dare sub ultimis, 5.70, probable est indigentia pecunia ob aliquam necessitatē, licet posse pecuniam ab eo exigere sub ultima, quem fit aliter non daturum nisi ultimam offerat, 5.71, quae, & quam necessitas esse debet, ut hęc peticio mutui sub ultima licet fieri possit, 5.72, quod obligatio, & pugna sit ultimariorum, & cooperantium, 5.73, & seq.

Natus illegitimus, cuius pater ignoratur, a quo debeat alimento recipere, 9.55.

Necessitas extrema quamnam dicatur, & quomodo à gravi differat, 9.20, & 9.21, in extrema necessitate licitum est aliena surripere, non tamen in gravi necessitate circa extremam, ibidem, quandam aliquid accipiens in extrema necessitate tenetur illud restituere, & quandam non, 9.22, necessitas duplex alia media, alia praecepti, 16.59, quamnam Sacra menta sint ad salutem necessariae necessitate medi, & que solum necessitate praecepti, 16.60, & seq. V. Sacramentum.

Negotiatione, ut sit iusta, quas requirat conditions, 5.4, & seq. quamnam sunt negotiations illicite, & iniusta, 5.33, & seq.

Notitia per Confessionem habita quomodo possit uti Sacerdos sine violacione sigilli, 21.257, & sequent. V. Sigillum Confessionis.

Novitieriam in casibus reservatis Pralatis Regularium sanctis subiecti, 14.37, impediens alicui Novitiatum, seu Religionis ingressum malicie, & per fraudem peccat, & tenetur ad restitutionem, 8.13, qualis, & quanta hec restitutio effe debet, 8.14, non potest pro Novitiatu, seu pro ipso Religionis ingressu hinc aliquid recipi, & sine Simonia, bene tamen pro sustentatione Novitii, seu ingredientis, 14.97.

Numerus peccatorum mortalium in Confessione exprimendus, 21.172, & sequentibus, numerus circumstanciarum peccati, & qua in confessione aperienda, ibidem, numerus speculatorum in quibus casibus non sit necessario exprimendus, 21.173, & seq. V. Confessio.

Nuptia, seu Nuptiarum solemnitates quando prohibitor, 20.89, V. Matrimonium.

Nutus, & signa in non potenteribus loqui ad Confessionis expressione sufficient, 21.155. V. Confessio.

O

Obedientia votum est principium inter tria substantialia Religionis vota, 13.21, ex tali voto obligant Religiosi ad omnia, qua Superior praecepit secundum Regulam, & Constitutiones sui Ordinis, hinc direxte, & expresse, quid est liberum, & voluntarium, ac etiam esse debet honestum, & moraliter bonum, 21.171, potest opus alias debetur pro penitentia importi, 21.172, regulariter tam, & iusta causa celante sale esse non debet, 21.173, etiam alias interi pro penitentia interdum polluit in jungi, 21.174, ac etiam non penales, regulariter tamen penales esse lebent, 21.175. V. Sacra factio.

Ordo quid sit, 19.3, est Sacramentum novae legis à Christo Domino institutum, 19.4, septem fuit Ordines proprii dicti, 19.5, Clericis Tonatura non est O. dictus sed dispositio, & preparatio ad Ordines suscipiendos, ibidem, non tantum Ordo in genere, sed uniusquisque in particuli est Sacramentum, 19.6, quomodo praeferat Ordines unum, constitutum Sacramentum, ibidem, Episcopatus quoque est Ordo proprius dictus ab aliis distinctus etiam a Sacerdotio, 19.7, non tamen a Sacerdotio distinguuntur, sicut ali Ordines inter se distinguuntur, 19.8, quomodo adhuc salvetur, quod septem sunt Ecclesie Sacra menta, & non 900, 19.9, materia remota Sacramentum Ordinis in generali est res illa, que ab Episcopo traditur suscipienti aliquem Ordinem, proximaverò est illius traditio, & forma sunt verba ab Episcopo prolati, 19.10, quamnam sit materia, & forma Officiariatus, & aliorum Ordinum minorum, & qua corum officia, 13.12, que sit materia, & forma Presbyteratus, & ejus officia, 19.13, tam certas conferantur, quam abolventur a peccatis est mentia, & integratæ O. dñis Sacerdotii, 19.14, que sit materia, & forma Episcopatus, 19.15, que ejus officia, 19.16.

Ordinarius hujus Sacramenti Minister est solus Episcopus, 19.18, etiam excommunicatus, & degradatus potest validè ordinare, non tamen licet, ibidem, ex genere unius, aliud ex accidente, & veniale triple, aliud ex genere suo, aliud ex partite materie, aliud ex defecta deliberationis, 19.19, aliquantus proprius, & formaliter, per quam peccatum mortale a veniali differt, 19.49, & ex hoc colligit vera definitio peccati mortalis, & venialis, 19.41, peccatum mortale in ratione offensio non includit malitiam, & impunitatem infantiam, sed tantum secundum quid, 19.42, credebit iniquity ex dignitate personae offendit, non ad equalitatem, sed secundum aliquam proportionem, 19.43, peccatum duplicitate considerari potest, scilicet mortalis, scilicet philosophicæ, & theologicæ, & hoc secundum modo considerantur mortales, & veniales, sive ex circumstantiis differunt essentia, & duratio, & specifici, 19.44, philosophicæ autem, & in genere mortis mortale, & veniale ex genere distinguuntur species, non sic mortale, & veniale ex circumstantiis, 19.45, quomodo idem numero actus possit successivè fieri mortale, & venialis, 19.47, quomodo inter mortale, & veniale differunt, 19.48, & sequent, intendens committere omnina venialia mortales peccat, quia exponit se periculo proximo peccandi mortali, 19.50, quibus modis peccatum ex genere suo possit fieri veniale, 19.51, quibus modis peccatum quoque veniale ex genere suo possit ex accidenti fieri mortale, 19.52, pluram peccata venialia unum mortale per se, & formaliter non confunduntur, 19.53, regula generalis ad dignoscendum, quando ultimum peccatum veniale simul cum precedentibus materialiter integratur, & ad mortale sufficiunt, 19.55, idem actus numero successivè venialia fieri potest mortale peccatum, 19.56, & contraria, 19.57, quomodo idem actus numero possit esse simul veniale, & mortale, 19.57, quomodo idem numero peccatum veniale manens idem in genere mortis possit fieri mortale, vel è contraria, 19.58.

Peccatum distinctio specifica per ordinem ad objecta, & materialia, circa quam versatur non est desumere proxime, & formaliter sed tantum remota & fundamentaliter, 19.60, nec etiam recte desumitur ex oppositione formaliter ad virtutes specie diversas, 19.61, nec etiam per ordinem ad diversa præcepta absolute loquendo, 19.62, peccata non distinguuntur species per ordinem ad diversa præcepta, nisi ex diverso motivo sint condita, 19.63, sed distinguuntur species per ordinem ad diversas species perfectiores, & rectitudines quibus privant, 19.65, unde delumen data sit peccatorum distinctio numerica, 19.66, & sequentibus non omnia peccata sunt paria, & qualia in gravitate, 19.68, in qualitas, & gravitas peccatorum sumatur ex objectis.

P. Anis triticeis aqua naturalis confeccas, & decoctas, vel aliis est materia Confectionis Corporis Christi, 18.16, tam panis azymus, quam fermentatus est materia sufficiens loquendo de necessitate Sacramenti, 18.18, loquendo autem de necessitate præcepti Latini in azymo, Græco fermentato concreare tenetur, ibidem. V. Eucharistia.

Paupertas votum quid sit, & ad quid Religiosos obligat,

Mafri Theolog. Moral.

14.38, & sequent. V. Votum paupertatis.

Peccatum formaliter in privatione confitit, & non in positivo, 15.3, & hoc est privatio debita rectitudinis, sed conformitas ad legem, quam voluntas procurare tenetur in actu suo, 15.4, de ratione peccatum omissionis contrahatur, 15.5, & leg. an qua propria culpa incidit in aliquem mordum diuturnum, incurat omnes omissiones ex eo sequentes, 15.6.

35. V. Peccatum.

Opinio probabilis que sit, & qua improbabilis, 1.62, licet est test homo in mortalibus conscientia, vel opinio probabilis se conformare, 1.64. V. Conscientia.

Opus satisfactorium debet esse liberum, & voluntarium, ac etiam esse debet honestum, & moraliter bonum, 21.171, potest opus alias debetur pro penitentia importi, 21.172, regulariter tam, & iusta causa celante sale esse non debet, 21.173, etiam alias interi pro penitentia interdum polluit in jungi, 21.174, ac etiam non penales, regulariter tamen penales esse lebent, 21.175. V. Sacra factio.

Ordo quid sit, 19.3, est Sacramentum novae legis à Christo Domino institutum, 19.4, septem fuit Ordines proprii dicti, 19.5, Clericis Tonatura non est O. dictus sed dispositio, & preparatio ad Ordines suscipiendos, ibidem, non tantum Ordo in genere, sed uniusquisque in particuli est Sacramentum, 19.6, quomodo praeferat Ordines unum, constitutum Sacramentum, ibidem, Episcopatus quoque est Ordo proprius dictus ab aliis distinctus etiam a Sacerdotio, 19.7, non tamen a Sacerdotio distinguuntur, sicut ali Ordines inter se distinguuntur, 19.8, quomodo adhuc salvetur, quod septem sunt Ecclesie Sacra menta, & non 900, 19.9, materia remota Sacramentum Ordinis in generali est res illa, que ab Episcopo traditur suscipienti aliquem Ordinem, proximaverò est illius traditio, & forma sunt verba ab Episcopo prolati, 19.10, quamnam sit materia, & forma Officiariatus, & aliorum Ordinum minorum, & qua corum officia, 13.12, que sit materia, & forma Presbyteratus, & ejus officia, 19.13, tam certas conferantur, quam abolventur a peccatis est mentia, & integratæ O. dñis Sacerdotii, 19.14, que sit materia, & forma Episcopatus, 19.15, que ejus officia, 19.16.

Peccatum aliud mortale, aliud veniale dari certum est, ac de fide, 15.35, mortale duplex est, aliud ex genere unius, aliud ex accidente, & veniale triple, aliud ex genere suo, aliud ex partite materie, aliud ex defecta deliberationis, 15.38, aliquantus proprius, & formaliter, per quam peccatum mortale a veniali differt, 15.49, & ex hoc colligit vera definitio peccati mortalis, & venialis, 15.41, peccatum mortale in ratione offensio non includit malitiam, & impunitatem infantiam, sed tantum secundum quid, 15.42, credebit iniquity ex dignitate personae offendit, non ad equalitatem, sed secundum aliquam proportionem, 15.43, peccatum duplicitate considerari potest, scilicet mortalis, scilicet philosophicæ, & theologicæ, & hoc secundum modo considerantur mortales, & veniales, sive ex circumstantiis differunt essentia, & duratio, & specifici, 15.44, philosophicæ autem, & in genere mortis mortale, & veniale ex genere distinguuntur species, non sic mortale, & veniale ex circumstantiis, 15.45, quomodo idem numero actus possit successivè fieri mortale, & venialis, 15.47, quomodo inter mortale, & veniale differunt, 15.48, & sequent, intendens committere omnina venialia mortales peccat, quia exponit se periculo proximo peccandi mortali, 15.50, quibus modis peccatum ex genere suo possit fieri veniale, 15.51, quibus modis peccatum quoque veniale ex genere suo possit ex accidenti fieri mortale, 15.52, pluram peccata venialia unum mortale per se, & formaliter non confunduntur, 15.53, regula generalis ad dignoscendum, quando ultimum peccatum veniale simul cum precedentibus materialiter integratur, & ad mortale sufficiunt, 15.55, idem actus numero successivè venialia fieri potest mortale peccatum, 15.56, & contraria, 15.57, quomodo idem actus numero possit esse simul veniale, & mortale, 15.57, quomodo idem numero peccatum veniale manens idem in genere mortis possit fieri mortale, vel è contraria, 15.58.

Peccatum distinctio specifica per ordinem ad objecta, & materialia, circa quam versatur non est desumere proxime, & formaliter sed tantum remota & fundamentaliter, 19.60, nec etiam recte desumitur ex oppositione formaliter ad virtutes specie diversas, 19.61, nec etiam per ordinem ad diversa præcepta absolute loquendo, 19.62, peccata non distinguuntur species per ordinem ad diversa præcepta, nisi ex diverso motivo sint condita, 19.63, sed distinguuntur species per ordinem ad diversas species perfectiores, & rectitudines quibus privant, 19.65, unde delumen data sit peccatorum distinctio numerica, 19.66, & sequentibus non omnia peccata sunt paria, & qualia in gravitate, 19.68, in qualitas, & gravitas peccatorum sumatur ex objectis.

sationis diffonis; & per ordinem ad virtutes, quibus opponuntur, 15. 63. sumitur etiam ex circumstantiis, ita ut quo peiores fuerint, graviora quoque sint peccata, 15. 70. ad circumstantias quibusque speclat gravitas peccatorum ratione maioris nocumetur, quod ex illis sequitur, 15. 71. ad circumstantias etiam speclat gravitas peccatorum ex conditione peccatorum, quia peccata, & in quam peccatur, ibidem. peccatum crescit ex dignitate personae offendientis, 15. 72. peccatum levius ex obiecto ex aliis circumstantiis fieri gravius alio peccato graviori ex obiecto, 15. 73. quodcumq; dubius virtus extremis eidem virtutis oppositus sit gravius, 15. 75. voluntas potest esse, & de facto est subiectum peccati, 15. 77. ipsa iusta est subiectum primi actus peccaminorum, aliae vero potentia eius imperio subiectum secundario, 15. 78. dari potest peccatum subiectum in potentia intellectus, in quantum subest physico voluntatis, imperio, 15. 79. in appetitu quoque sensitivo potest esse peccatum, 15. 80. etiam in sensibus, & membris exterioribus peccata reperiuntur possunt, 15. 81. malitia actus exterioris distincta est a malitia actus interioris, 15. 82. explicatio diversi peccati in peccatum cordis, oris, & operis, 15. 84. quomodo peccata cogitationis multiplicentur species, & numero, 15. 85. quodcumq; peccata oris species, & quando numero multiplicentur, 15. 86. & sequent, quomodo, & quando peccata operis species, vel numero multiplicentur, 15. 88. quomodo, & quando mors concepsientis appetitus sensivus sit peccata, 15. 89.

Peccatum omnium causa est creata voluntas, aliae vero potentia inferioris in quantum voluntati subiungit, 15. 91. aut sum causa externa ad peccatum moventes Diabolus, & Mundus, 15. 92. Deus autem nullo modo est causa peccati, 15. 93. & sequent, unum etiam peccatum respectu alterius potest esse causa, ignorancia, passio, & malitia, 15. 96. ignorancia quotupliciter, 15. 97. que diligenter adhibenda, ut ignorancia judicetur invincibilis, 15. 98 ignorancia antecedens, & invincibilis tantum, quā facti a peccato excusat omnino, 15. 99. ignorancia consequens, sed vincibilis non excusat a peccato, 15. 100. que ignorantia vincibilis propriè dici possit, ibidem. ignorantia concomitans, si figura vincibilis, non excusat a peccato, bene tamen si fuerit in vincibili, 15. 101. ignorantia vincibilis, que est causa peccati, semper est peccatum, & speciale distinctionem ab eo quod est ex eadem ignorantia, 15. 102. ad quam peccati speciem talis ignorantia revocet, & cui peccato opponatur, ibidem. quantum terum ignorantia sit vincibilis, aut posse esse invincibilis loquendo de jure naturali, & positivo divino, vel humano, 15. 104. & sequent, quodcumq; sit peccatum ex passione, 15. 105. paulo non est causa peccati per se, & directe, sed solum indirecte, ex parte obiecti, 15. 107. peccatum ex passione provenient semper aliquem defectum in intellectu presupponit, 15. 108. quodcumq; sit peccatum ex malitia, 15. 109. potest dari defectus in voluntate sine proprio defectu in intellectu, 15. 110. peccatum ex habitu vitiis commissa dici debent potius ex infirmitate, & impotenti, quam ex malitia, 15. 111. peccatum ex malitia exteris partibus est gravius peccato ex ignorantia, aut ex passione, 15. 112. causa excusans a peccato sunt ignorantia invincibilis, tam iustis, quam facti, 15. 113. item importanter adimplendi preceptum, nra importanter ne physica, nra moralis, 15. 114. qui totum preceptum adimplere non potest, quando tenetur ad partem, quam potest, ibidem. quis etiam absoluti aliqui illata excusat a peccato, 15. 115. metus, per se a culpa non excusat, quamvis ejus malitia minuit, 15. 116. interdum tamen potest excusare per accidentem, ibidem. quamvis transgredit legis, ex quo cum metu oritur, sit culpabilis, tam contingere potest ob periculum aliquem mali cessare in eo casu legis obligacionem, 15. 117. quodcumq; cetero obligatio legis ratione metus, vel periculi, ibidem. in jure humano dispensatio legis excusat a transgressione precepti, 15. 118.

Peccatum aliquos habet effectus, 15. 119. per peccata actualia, & personalia amittuntur dona Dei gratuita, 15. 120. effectus peccati est etiam macula quadam habitualis, que translatu peccati adiu in ipsa remanet, 15. 121. quid sit, & quid importet hanc macula habitualis, 15. 122. alter effectus peccati est reatus poena, 15. 124. quanta sit

742 &

peccata cuicunque mortali peccato divinitus decreta, 15. 125. quia pena peccatis venialibus correspondet, 15. 126. peccata venialis non puniuntur in Inferno pena extrema sensus, ibidem. quomodo intelligatur, quod in Inferno nulla est redemptio, 15. 127. per peccatum aliquo modo etiam iudicatur natura in naturalibus, 15. 128. non quidem ita ut per peccatum tollatur ultra perfectio intrinseca, & naturalis ipsius hominis, 15. 129. in quo constat contraria natura humana per peccatum prius parentis, ibidem. per peccatum originale, & per peccata etiam actualia aliquo modo minus inclinatio naturalis ad bonum, 15. 130. non tamen intrinsecè, sed tantum extrinsecè, 15. 131. quoniam sunt vulnera, que in natura oriuntur ratione peccati, & quoniam sunt, 15. 132. est etiam effectus peccati privato specie, modi, & ordinis, 15. 133. quomodo unum peccatum possit esse pena alterius, 15. 134.

Peccata capitalia quæ sunt, & quare talia dicuntur, 15. 136. V. Via capitalia.

Penitentia virtus quid sit, 21. 2. est virtus non theologia, sed morale, 21. 3. quatuor sunt penitentia modi, velutacis, 21. 4. tristitia, vel dolor de peccato commissio non est penitentia propriè sumpta, quatenus est virtus, ibidem. dilectioni peccatum non est specialis actus penitentie, sed cuicunque virtuti convenit, sic etiam graverante acceptare proximam per peccatum inficiam, 21. 5. velle punire, & vindicare peccatum est actus specialis virtutis penitentie, 21. 6. que se propria ratio penitentie, ut est virtus specialis à ceteris distincta, ibidem. objecit formalis, & per se penitentie est peccatum ipsum, ut vindicabile, 21. 7. est quidam iustitia erga Deum, atque id est ad virtutem iustitiae reduci debet, 21. 8. propriè quando iustitia vindicativa dicti debet, seu eius species, ibidem. reconciliatio non est finis intrinsecus penitentie, sed satisfactione per exemplum debitam, 21. 9. penitentia christiana, qua dicitur, & quoniam ad eum est, 16. non est virtus, 21. 10. sed actus, sed aquista, 21. 11. ad supernaturaliter actus non semper temporis, quod sit ab habitu infuso, sed ex speciali Dei auxilio elicitus, 21. 12. & sequent, supernaturaliter aliis quoad substantiam, aliis quoad modum, 21. 14. licet dari posit actus vindicandi, & detestandi peccatum, qui est naturalis, actus tamen penitentie est supernaturalis, 21. 15. non tamen est supernaturaliter quoad substantiam, sed tantum quoad modum, 21. 16. & sequent, penitentia christiana alia perfecta, alia imperfecta, illa dicitur contrito, hoc attrito, 21. 18. utraque est actus supernaturalis, & includit falso virtualiter propositum de cetero non peccandi, ibidem. quid sit penitentia perfecta, que dicitur contrito, 21. 19. V. Contrito, quid sit penitentia imperfecta, que dicitur attrito, 21. 39. V. Attrito.

Penitentia est necessaria ad remissionem peccati mortalium tantum de potentia Dei ordinari, non absoluta, 21. 51. duplex est penitentia formalis, scilicet & virtualis, & duplex est penitentia necessaria, & precepti, ibidem. est necessariae necessitate medi ad salutem, ac etiam necessitate precepti, 21. 52. in lege natura, & scriptura fuit necessaria perfecta contrito, in lege autem gratia, vel hac, vel atritio, cum Sacramento, 21. 53. ad remissionem peccati modo sufficit attritio cum Sacramento, 21. 54. etiam in ipso mortis articulo non est necessaria contrito, 21. 55. praeceptum penitentie formalis, interdum tamen potest virtualis sola sufficere, 21. 57. hoc est sufficiens dispositio ad justificationem, dilectio Dei, que non statim excitat ad detestacionem peccatorum menti occurrit, 21. 59. iustificatus per dilectionem Dei sine formalis contritione cum obliuione peccatorum inculpabili tenetur poena contriti, cum eorum recordatur, 21. 60. praeceptum penitentie per se obligari in articulo mortis, si non ad eis copia confessari, 21. 62. quando obligari per accidens, ibidem. non statim post peccatum commissum tenetur peccator refugere, 21. 63. aliquo tempore ante mortis articulum tenetur peccator penitire, 21. 65. quomodo hoc tempus defignari possit, 21. 66. praeceptum penitentie obligari, quoties peccata commissa mente occurruerunt plene, ac deliberata, 21. 68. probable id etiam est de peccatis jam dimisisis, & expiatis 21. 71. discrimen obligationis penitentia ad detestandam peccata commissa, & remissa, quoties menti occurruerunt, 21. 72. contrito non est delectiva culpa physica, & in genere causa efficientis, neque in genere causa formalis, sed tantum moralis dispositio, 21.

743 &

va confessio de peccatis jam confessis, vel ex inculpabili obliuione prætermis, requiritur novus, & distinctus, dolor, 21. 138. simul cum dolore requiritur propositum efficacis non peccandi de cetero, 21. 139. ad validam, & fructuosa confessionem sufficit sola atritio etiam ut causis cognita, 21. 140. debet tamen esse atritio vera, & realis non tantum putata, ibidem. attritio ex motivo mere humana elicita non est sufficiens dispositio, 21. 141. debet esse de omnibus peccatis formaliter, vel falso virtualiter, 21. 142. in confessione venialium non est necessaria attritio, sed minor dispositio sufficere potest, 21. 144. dolor sic explicatus in confessione venialium debet esse de omnibus, & non de aliquibus tantum, 21. 146. quomodo penitentis posse habere propositum efficacis de omnibus venialibus vitandis, 21. 148. Pensio quid sit, & quid hoc nomen indicet, & quotuplex sit, 14. 79. quomodo conveniat cum beneficio, & ab eo differat, ibidem. quinam pensiones beneficis imponere possit, 14. 75. quoniam sit iusta causa concedendi pensionem, ibidem. ad hoc, ut pensio sit iuridice imposita, debet esse moderata, ita ut beneficiario relinqueretur sufficiens remunratio, 14. 76. quid dicendum, si beneficiarius pinguis patrimonium haberet, ibidem. quoniam sit pensionari obligaciones, 14. 77. probabile est pensionarium teneri eodem modo, ac beneficiarii superfluous pensionum fructus in pios usus expendere, ac pensionarium licet plures pensiones retinere possit, ibidem. V. Beneficii.

Perjurium quid sit, 11. 58. V. Juramentum. Pignus: quid sit, & quomodo ab Hypotheca differat, 5. 164. V. Hypotheca.

Polygamia, seu pluralitas uxorum successiva post mortem alterius conjugis est valida, & licita, 20. 50. simultanea vero jure divino est prohibita, ac etiam iure positivo in lege Evangelica, 20. 51. pluralitas etiam maritorum cum una uxore vel iure naturali illicita, & nulla, ibidem. polygamia est contra ius natura latè sumpta, non autem stricte, & in rigore, 20. 52. polygamia plurimum virorum cum una uxore semper fuit illicita, & numquam permisa, 20. 53. plurimum autem uxorum cum uno viro per singularem Dic dispositionem olim SS. Patribus concessi fuit, 20. 54. polygamia successiva cum repudio primi uxoris fuit etiam licita in lege Moysae ex dispensatione divina, 20. 55. in lege autem Evangelica nullo modo est valida, nec licita, 20. 56. potest tamen a Deo dispensari in causa necessitatis, sicut in antiqua lege dispensatum fuit, ibidem.

Pofessio quid sit, 3. 16. V. Dominium. Precarium quid sit, & quomodo a commendato differat, 4. 63. V. Contractus.

Prescriptio, vel usucatio quid sit, 3. 51. conditions prescriptio, ut dicatur legitima, 3. 56. quoniam sit tempus a lega constitutum ad prescriptioinem indaudem, 3. 79. V. Dominium.

Privilegium quid sit, & quomodo a dispensatione differat, 2. 192. quoniam privilegium concedere possit, & quibus, 2. 193. quotuplex sit privilegium, 2. 194. quanto tempore privilegium duret, 2. 195. an cessante causa privilegii ipsum quoque ceterum privilegium, 2. 196. & sequent, quoniam sit forma extrema privilegii, 2. 199. V. Lex humana.

Promissio simplex quid sit, ut ab onerosa distinguatur, 42. 42. debet esse libera, & delibera, spontanea, & non coacta, 4. 27. debet esse verbis, vel signis exteriori facta, vera, & non ficta, ibidem. item debet esse accepta, quia ante acceptationem nullam partem obligationem, 4. 28. & tandem debet esse de re licita, ibidem. quomodo promissio differat a donatione, pollicitatione, pacto, & stipulatione, 4. 30. quando promissio obligatio certa, 4. 31. promissio ex genere suo obligat in conscientia ad servandum promissum, sub pena peccati mortalis, 4. 32. ex accidenti tamen ratione levitatis materie potest fieri veniale, ibidem. mendacium ex uno genere est peccatum mortale, 4. 34. quanti valoris res promissa esse debet, ut promissio violatio peccatum mortale conatur, 4. 36. ex sola promissione interna non oritur obligatio ex iustitia ad servandum promissum, sub pena peccati mortalis, 4. 38. vis obligandi sit in actu interno dependet tamen a manifestacione externa, ut a conditione, 4. 39. ex vi iusticivis nulla promissio etiam signis exteriori manifestata ante acceptationem obligat promissorem ex iustitia ad eam servandam, 4. 40. & probabilis est nec enim obligare ex vi juris naturalis, 4. 41. sed tantum obli-

at virtute veracitatis, & fidelitatis, qua promittens tene-
tur vera facere sua dicta, 7. 22. ex sola promissione nondum
aceperat promissarius in tempi promissam jus non acquirit,
ibidem.

uratoris nomine quid intelligatur, 24. 2. certum est, se de-
sude dari purgatorium, 24. 3. habet rationem viz., non ter-
mini ultimi defunctorum, 24. 2. quo in loco sit Purgatori-
um, 24. 9. quibus de causis Purgatorium fuerit a Deo in-
stitutum, 24. 18. & legi carentia beatifice visionis in ani-
mabus Purgatori habet rationem peccatum damni, 24. 21. non
est in eis pena vermis, sicut est in damnatis, 24. 22. ne-
folum in eis datur pena damni, sed etiam aliquae tristitia eam
consequens, ibidem, datur etiam in eis pena sensus quatenus
igne cruciantur, 24. 23. quomodo ignis, cum sit corporeus,
illius cruciare possit, ibidem, eis Deus potius igne uti volue-
rit pro eorum cruciatio, quam aqua, vel aere, aut alia re-
creata, ibidem, non torquentur a Demonibus, ut divini su-
stitiones Ministris, sed immediate a Deo, 24. 24. quomodo de-
tencio in igne sit nolita ab animabus purgantibus differenter
a damnatis, 24. 25. pena Purgatori acerbior est qualiter pe-
na hujus vite, 24. 26. quomodo id sit intelligendum, 24. 27.
quid dicendum de pena damnorum, 24. 28. quid certum sit de
duratione peccatum Purgatori, 24. 29. quanto tempore du-
ret cupislibet purgantibus pena, 24. 30. quid dicendum de in-
tensione illarum peccatum, 24. 31. & seq. animum ante finitum
purgationem inde exire possunt ad tempus ex divina dispen-
satione, 24. 33. pena Purgatori quomodo sit voluntaria, 24.
34. quomodo anima corporibus egressa & judicentur, & ad lo-
ga definita potest deferantur, 24. 35. judicantur in ipso loco,
in quo a corporibus decedunt, 24. 37. probabilitas est hoc ju-
dicium a Christo homini fieri, ibidem. anima purgantibus
sunt certe, & secure de propria salute, 24. 38. & talis certi-
tudo media est inter certitudinem vite, & patrie, 24. 39. ani-
ma illa non sunt in statu meritorum, neque demeritorum, 24. 40.
postulant tamen pro nobis orate, & aliquid impetrante, 24. 42.
accetiam aliquando miracula etere, 24. 43.

Q

Qualitas error Matrimonium non dirimit, 20. 27. in qui-
bus casibus error etiam circa qualitatem Matrimonium di-
cimur posse, 20. 28. V. Matrimonii impedimenta.

Quantitas materia in Eucharistia conferenda debet esse certa,
ac determinata ex intentione conferendarum, 18. 22. quecumque
minima quantitas materia est conferendis, dummodo
sit sensibilis, 18. 23. cur conferari non possit in quacumque
magna quantitate, 18. 24. quantitas aqua vino mis-
eza in Calicis consecratione modica est debet, 18. 19. Euc-
haristia, quantitas major ad futrum grave domesticorum
requiritur, quam ad futrum exterorum, 9. 14. V. Furtum.

Quam sint conditiones contractus ex parte efficientis, ut sit
validus, 4. 5. quam ex parte formatus, 4. 6. quem
ex parte materies, 4. 7. & quando ex parte finis, 4. 9.
V. Contractus.

Quidam Sacramenta per se, & ex vi sua institutionis primam
gratiam conferunt, quedam vero secundum, leu augmentum
eius, 16. 26. quemam sint Sacra menta characterem im-
primunt, quae prouide iterari non possunt, 16. 29. V. Sa-
cramentum.

Quibus, sive licet ob turpem causam an obligationem re-
stitutionis inducat, 9. 67. pro opere illicito patrando nihil
datur, vel accepti potest ante operis impletionem, quod si ac-
cepimus est restitutio debet, 9. 68. post operis impletionem
tenetur promittere solvere premium, & accipiens ad restitu-
tionem non tenetur, & hoc spectato iure naturae, & in foro
conscientiae, 9. 69. acquista ob turpem causam non solum
ante factum, sed etiam lecto facto sunt testituenta, quan-
do lex efficit acquirentem dominum incapacem, 9. 73. cui
alis restitutio sit facienda, ibidem. spectato iure publico,
& foro externo pro solo opere meretricio conceditur actio
contra fornicarium ad justam mercedem solvendum, pro re-
lique vero operibus pravis probable est premium nulli esse
reddendum, 9. 73. premium acceptum pro opere debito ex
justitia, vel ne fiat peccatum contra iustitiam, necessario
restitutio est in foro conscientiae, 9. 75. idem dicendum
est de pretio accepto pro operibus debitis ex aliis virtu-
tibus, 9. 79. in quibus casibus meretrix ad restitutionem
tenetur precium acceptum pro copia facta sui corporis, 9. 77. &
sequent.

Quinam gaudente immunitate Ecclesia, & quid haec sit, 11. 73.
quoniam sit possessor bonorum, vel male fidei, 7. 22.
Quomodo peccata omissionis, & commissionis eidem virtuti
opposita essentia altera distinguuntur, 15. 23. quomodo distin-
guantur virtus extrema eidem virtuti opposita, 15. 25. quod
nam ex duobus virtutis extremitatis eidem virtuti oppositis sit gra-
vius, 15. 24. V. Peccatum.

Quorū sint Ecclesie Sacra menta, 16. 53. V. Sacra mentum.
Quorū sint peccata capitalia, & quare taliā dicantur, 15. 136.
V. Vita capitalia. Quot sint Matrimonii impedimenta, 20.
97. & seq. V. Matrimonium. Quot sint gradus consanguinitatis,
& quomodo dignoscendi, & computandi, 10. 102.
Quorū sint gradus affinitatis, & quomodo dignoscendi, & com-
putandi, 10. 112. Quorū sunt modi, quibus peccatum aliquum
impeditur possit, & non impedit, non tenetur ad restitu-
tionem, ita impedimentum ei ex officio non incumbit, 7.
28. qui sine culpa, & præter intentionem fortuito dam-
num infert alium ad restituionem non tenetur, 7. 29. quo-
modo, & quibus servatis conditionibus licet tenetur pro-
prium ab alio iniuste detentum surripere, & absque ulla re-
stitutiones obligatione, 7. 31. & sequent, quo pacto licet
sit rem suam recuperare per violenciam, & rapinam
7. 33. quando restitutio tenetur, qui alium a confectione
aliquius boni impeditur, ibidem, non solum res iniuste de-
tentis restituti debet, sed etiam fructus ex ea percepti, sicut
de fructuaria, 7. 34. non autem si esset ex industria po-
sessoris, sive sit bonorum, sive male fidei, 7. 35. tres fructuum
species sunt distinguenda, meris naturales, meris artificiales,
& mixti, 7. 36. que danni sunt refacienda domino, &
quoniam, 7. 37. ad quid restitutio tenetur possit, ibidem.
tamen, 7. 38. bona fide rem fertur, & postea vendit, etiam cessante bona fide non tenetur
contrarium resarcire, 7. 39. ad quid tenetur possessor ma-
le fidei, 7. 40. accepta per simulacrum paupertatem sunt re-
stitutiones obnoxia, 7. 41. sic etiam accepta per hypothecam
7. 44. non autem accepta ob turpem cauam,

culpa, lata talis culpa debet esse mortalis, nec sufficit venia-
lis, 7. 19. ad restituionem tenetur, qui rem alienam habet
guidem titulo accepit, sed postea in mora constituti eam
retinuerit in iusto domino, 7. 21. item qui rem iniuste accepit
apud se habent, sive bona fide, sive mala illam habent, 7.
22. quoniam dicatur possessor bonorum, vel male fidei, ibi-
dem, item omnes ad restituionem tenentur qui alio
modo sunt cauadam illati directe, vel indirecte, 7. 23.
novem sunt nodi quibus peccatum alienum participatur,
ibidem, non tenetur ad restituionem nisi fuerit causa in-
fluis, & effectus damni illati, 7. 24. si plures simul concor-
rant ad tale dampnum secundum, singuli tenentur ad restitu-
tionem in solidum, 7. 25. quando aliquis dampnum
impeditur possit, & non impedit, non tenetur ad restitu-
tionem, ita impedimentum ei ex officio non incumbit, 7.
28. qui sine culpa, & præter intentionem fortuito dam-
num infert alium ad restituionem non tenetur, 7. 29. quo-
modo, & quibus servatis conditionibus licet tenetur pro-
prium ab alio iniuste detentum surripere, & absque ulla re-
stitutiones obligatione, 7. 31. & sequent, quo pacto licet
sit rem suam recuperare per violenciam, & rapinam
7. 33. quando restitutio tenetur, qui alium a confectione
aliquius boni impeditur, ibidem, non solum res iniuste de-
tentis restituti debet, sed etiam fructus ex ea percepti, sicut
de fructuaria, 7. 34. non autem si esset ex industria po-
sessoris, sive sit bonorum, sive male fidei, 7. 35. tres fructuum
species sunt distinguenda, meris naturales, meris artificiales,
& mixti, 7. 36. que danni sunt refacienda domino, &
quoniam, 7. 37. ad quid restitutio tenetur possit, ibidem.
tamen, 7. 38. bona fide rem fertur, & postea vendit, etiam cessante bona fide non tenetur
contrarium resarcire, 7. 39. ad quid tenetur possessor ma-
le fidei, 7. 40. accepta per simulacrum paupertatem sunt re-
stitutiones obnoxia, 7. 41. sic etiam accepta per hypothecam
7. 44. non autem accepta ob turpem cauam,

Restitutio refacienda est domino, cui sublata est, 7. 49. vel
propinquis, & hereditibus in eius defectu, vel pauperibus,
his quoque deficiensibus, 7. 49. qui rem emit a fure, eisdem
potest eam restituere, ne premium suum amittat, 7. 50. cui
restituta sit res, qui accipitur ab altero etiam cum culpa
illius, 7. 52. bona incerta ex delicto habita sunt restitu-
da pauperibus, 7. 53. quid dicendum de bonis incertis do-
minum habuerint, & vacantes, qui proderelictis haben-
tur sunt primi inventoris, & occupantis, 7. 55. qui dic-
endum de thesauris, 7. 56. quando acquita per erro-
rem sunt restituta, & quando non, 7. 57. restitutio
sciri debet quamprimum commode fieri potest, 7. 59. in
quibus causis restitutio differat, 7. 60. qui nam
ordo sit in restitutio servandus, 7. 62. nullus or-
do servandus est in foro conscientie inter debita ex-
dicto, & contractu onero in solutione, 7. 64. quinam
ordo servandus sit in restitutio inter personas, qui damp-
num intulerint, 7. 65. quibus expensis facienda sit resti-
tutio, quando debetur solam ratione res accipit, 7.
66. quibus expensis facienda sit, quando res est debita
ratione iniuste acceptationis, 7. 67. quibus expensis facien-
ti debet, quando obligatio restituti oritur ex contrac-
tu, 7. 69. actualis restitutio differt potest, quando es-
set in praedictum Reipublica, vel ipsius dannificati,
7. 70. item quando restitutio est in damnificatione resti-
tuentis, 7. 71. quia bona inventoris ordinis non sunt ne-
cessaria restitutio cum detrimento notabilis bonorum or-
dinis Superioris, 7. 73. quemam sunt bona Superioris, &
ordinis Ordinis, 7. 74. excusat etiam debitum a restitu-
tione, quando haec cadent in magnum in omnino resti-
tuentis, & in parvum, vel nullum commodum creditoris,
7. 75. quando licet differi posit restitutio pro conservazione
sui honorifici statutus, & quando non, 7. 77. excusat præterea
a restitutio extrema debitoris inopia, & necessitas 7.
78. quandam extremitate indigentia ad pinguiorem for-
um reductum a restitutio tenetur, & quando non, 7.
79. quando creditor, & debitor sunt simili equali necessi-
tate, hic ad restitutio non tenebitur, 7. 81. alia quadam
causa a restitutio excludit, ignorancia nempe probabi-
lis juris, vel facti 7. 83. creditoris remissio, ac debiti con-
donatio, 7. 44. celso bonorum, 7. 85. præscriptio, 7. 86.
compensatio creditoris ex bonis debitoris, 7. 87. Judicis sen-
tientia, 7. 88. & tandem solutio debiti erectori creditoris
sui, 7. 89.

Restitutio facienda ob damna spiritualia, 8. 1. qui per vim,

& fraudem alium ad peccandum induxit, tenetur ex justi-
tia ad restituionem damni illati, 8. 3. etiam qui sine
vi, & fraude, alium ad peccandum induxit, ad causam
restituionem tenetur ex lege iustitiae, 8. 4. quando con-
sulens ad restituionem damni illati tenetur, 8. 9. impe-
diens aliqui iusta de causa Religionis ingressum nec pec-
cat, nec ad restituionem tenetur, 8. 10. extrahens pro-
fessum à Religione tenetur ex iustitia ad referenda damp-
na inde sequentia tam Religioni, quam Religioso, 8. 11.
& sequent, impediens aliqui malitiosos, & per fraudem
Religionis ingressum peccat, & ad restituionem tenetur,
8. 12. qualis, & quanta hac restitutio esse debet,
8. 14.

Restitutio facienda ob damna corporalia, 8. 15. quid prohibe-
tur quanto Decalogi precepto, 8. 16. iniusta sui ipsius occi-
sio, & corporis latro proibit et, 8. 18. item iniusta alterius
occisio, licita tamen est, si fiat auctoritate publica per
iustitiam punivit, 8. 18. damnatio omnia ex occidente, vel
mutillatione alterius fecita sunt restituenda, 8. 18. V. Homi-
cidium, Aggressoris occisio.

Restitutio facienda ob dampna fama, & honoris, 8. 18. & seq.
V. Fama, & Honor.

Restitutio facienda ob dampna bonis Fortunæ, 9. 1. V. Fur-
tum.

Restitutio facienda ex adulterio, & stupro, 9. 45. quid sit stu-
rum, & adulterium, ibidem. quo sensu adulterium dic-
atur esse peccatum contraria justitiam, 9. 46. V. Adul-
terium. ad nihil tenetur qui virginem consentientem de-
floravit aliis vi, & fraude, vel promissione Matrimoni-
i, 9. 47. talis virginem defloratio a simplici fornicatione
non differt, ibidem, ne in calu tenetur aliquid dare
parentibus, vel illis, sub quorum cura est, 9. 48. quando
verò per vim, & fraudem, vel merum, aut falsas pro-
missiones feminam violatur, tunc dampnum inde secundum
est restitutum, 9. 49. quoniam talis restitutio fieri debet,
ibidem, ab hac obligatione liberatur condonante
puella deflorata, 9. 50. & si virgo deflorata moritur, an-
tequam nubat, & hereditibus nihil restituere tenetur, 9. 51.
deflorata virginem pro fide promissione quando eam du-
cere tenetur, & quando non, 9. 52. quoniam qui votum
simplici castitati, vel religionis emisit, & postea
virginem defloravit cum fide data Matrimonii, eam du-
cere tenetur, 9. 53. & sequent, quoniam sunt causas in qui-
bus promissor puellam corruptum ducere non tenetur, 9.
54.

Restitutio facienda ex turpi lucro, 9. 66. V. Quatuor, seu lu-
crum ob turpem causam.

Restitutio facienda ratione iusti, 9. 78. V. Ludus.

Restitutio facienda ex venatione, 9. 91. V. Venatio.

Restitutio facienda ex bello injusto, 9. 100. V. Bellum.

Restitutio facienda propter Simoniam, 14. 103. V. Simo-
nia.

Restitutio mentalis, V. Juramentum.

Resurreccio hominum generalis est possibilis supernaturali-
ter, 27. 3. ad præteritum nondum potentiam quoniam in-
tellegendum sit, ibidem in ordine ad potentiam supernatu-
raliter potest quodcumque ens creaturam re produci, etiam
si fuerit ante medium corruptum, sed quoque profici anni-
hilatum, 27. 4. neque id impedit temporis interruptio, 27.
5. in ordine vel ad potentiam naturalem nec omnes, nec
aliqui effectus juxta communem naturam cursum redire pos-
sunt, 27. 6. nulla tamen importans intrinsecus ex parte
causarum naturalium affligit potest, sed solam extinc-
tum impedimentum ex parte Dei, 27. 7. neque causa naturalis
potest reunire animam corpori jam à Deo reparato,
27. 8. si resurreccio consideretur in ordine ad agens, est su-
pernaturalis, & verò in ordine ad patsum, est naturalis, ide
est, non violenta, 27. 9. certum est, ac de fide genera-
lem hominum resurrectionem esse futuram, 27. 10. ratione
naturali procurari non potest talem resurrectionem esse fu-
turam, 27. 11. hoc enim ostendit non potest demonstratione
proper quid defuncta ex materia, sive remota, sive pro-
xima hominem component, 27. 12. neque ex anima ratio-
nalis forma eius specifica, 27. 13. neque ex anima rationalis
immortalitate, quia hinc vera, & rigorosa demonstratione
ostendit nequit, 27. 14. etiam immortalitas anima ratione
naturali probaretur, adhuc ex resurrectione hominum futu-
ram non concluditur, 27. 15. omnes homines iusti sunt vere,
& propriæ resurrectioni, 27. 18. quoniam etiam viventes in
fine mundi sint mortui, ex quo genere mortis, 27. 19. om-
nes etiam damnati resurrectioni sunt in die iudicij, 27. 20.
omnes etiam parvuli, sive cum originali, sive ab eo man-
dati,